

ΟΔΗΓΟΣ
ΥΠΟΨΗΦΙΟΥ
ΣΠΟΥΔΑΣΤΟΥ

ΟΔΗΓΟΣ
ΥΠΟΨΗΦΙΟΥ
ΣΠΟΥΔΑΣΤΟΥ

ΑΠΟ ΤΑ ΣΥΝΘΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

ΕΣΟ μορφωμένος και ικανός *ἐπαγγελματίας*, υπερήφανος διότι συμμετέχεις εἰς τὴν παραγωγήν, καλὸς και ἄξιος "Ελλην, μὲ πλήρη συνείδησιν τῶν ὑποχρεώσεων σου πρὸς τὸ παρελθόν, τὸ παρὸν και τὸ μέλλον τοῦ "Εθνους, φωτισμένος ὀδηγὸς τοῦ Λαοῦ, και πιστὸς του συγχρόνως ὑπηρέτης, χρήσιμος και ἄξιοπρεπὴς ἄνθρωπος, φίλος τῆς Ἐλευθερίας και τῆς Δικαιοσύνης, ἔμπλεως ἀνθρωπιστικῶν Ἰδανικῶν.

Η ΣΧΟΛΗ ζητεῖ νὰ καταστήσῃ τοὺς σπουδασίας της δημιουργικὰ στελέχη μὲ ὑπερηφάνειαν διὰ τὴν ἀποστολήν των και μὲ φιλοδοξίας, μὲ πνευματικὰς ἀνησυχίας, μὲ ἀληθῆ ἀνάτασιν ψυχῆς.

ΤΟ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑ ποὺ θέλω νὰ μάθω εἰς τοὺς μαθητάς μου, ἔλεγεν ὁ J. J. Rousseau, εἶναι ἡ ζωὴ. Ὁρθῶς, ἀλλ' ἡ ζωὴ πρέπει νὰ ἔχῃ σκοπὸν τὴν ἀνύψωσιν τοῦ ἀτόμου μέσα εἰς ἓν εὐήμεροῦν σύνολον.

ΤΟ ΦΑΙΝΟΜΕΝΟΝ τῆς θεοιθηρίας εἶναι πάντοτε ἀπτόκοον ἀτελοῦς ἐφοδιασμοῦ τοῦ ἀτόμου διὰ τὸν ἀγῶνα τῆς ζωῆς. Τοὺς ικανοὺς τοὺς ἀναζητοῦν αἱ θεέσεις· δὲν θηρεύουν αὐτοὶ τὰς θεέσεις. Καὶ ἡ ικανότης εἶναι περισσότερον ἀποτέλεσμα ἐπιτυχοῦς ἀναπτύξεως τῶν φυσικῶν προσόντων διὰ φωτισμένης ἐκπαιδεύσεως παρὰ αὐτογενῆς φυσικὸν χάρισμα.

ΔΕΝ ΑΓΑΠΑΣ τὸν πλησίον σου ὅταν δὲν γνωρίζεις νὰ ἀγαπᾷς τὸν ἑαυτὸν σου. Καὶ δὲν ἀγαπᾷς τὸν ἑαυτὸν σου ὅταν δὲν φροντίζεις νὰ τὸν καθιστᾷς καλύτερον, μὲ τὴν πραγματικὴν μελέτην και τὴν εἰλικρινῆ προσπάθειαν.

Η ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑ νὰ ἐπιβληθῆς χωρὶς ἐπαρκῆ ἐπαγγελματικὸν ἐφοδιασμὸν δὲν ὑιοθετεῖ ἀπὸ τὰ ἄλλα εἶδη ἀπάτης. Καὶ εἶναι ἡ ἀναξιοτέρα πρῶξις διὰ τὸν ἄνθρωπον νὰ ἐπιδιώκῃ μὲ τὴν ἐξαπάτησιν ὅ,τι μπορεῖ νὰ ἐπιτύχῃ ὑπερήφανα μὲ τὴν ἀξιοποίησιν τῶν φυσικῶν του προσόντων.

Ἡ οἰκονομικοδιοικητικὴ μόρφωσις ἔχει ὡς σκοπὸν νὰ ἐπαυξάνῃ τὴν παραγωγικότητα τῶν συντελεστῶν τῆς παραγωγῆς, ὅχι βεβαίως ἐπ' ὠφελείᾳ ἐνὸς ἐξ αὐτῶν, ἀλλ' ἀντιθέτως ἐπ' ὠφελείᾳ ὅλων. Δι' αὐτὸ ἡ παραγωγικότης εἶναι ἐθνικὸν αἶτημα ὅλων τῶν ἐργαζομένων : ἐργοδοτῶν, ὑπαλλήλων καὶ ἐργατῶν.

Ἐκάστη ἐποχὴ διεμόρφωσε τὸ ἰδικόν της ἐκπαιδευτικὸν ἰδανικόν, ἐντεταγμένον μέσα εἰς τὰ γενικώτερα κοινωνικὰ αἰτήματα. Ἡ ἐκπαίδευσις εἶναι θεσμὸς κοινωνικὸς συνακολουθῶν τὴν πορείαν καὶ τὴν ἐξέλιξιν τοῦ κόσμου· δὲν εἶναι θεσμὸς ἔξω τόπου καὶ χρόνου. Ἡ Σχολὴ ἐκφράζει τὰ σύγχρονα ἰδανικά. Εἶναι θεσμὸς ἀπολύτως συγχρονισμένος, εἰς τὴν ἐξυπηρέτησιν συγχρόνων ἀναγκῶν τῆς κοινωνίας καὶ τῆς πολιτείας.

«Στολίδια τῆς Πατρίδος» πρέπει νὰ φιλοδοξοῦν νὰ καταστοῦν ὅλοι οἱ νέοι, ὅπως λέγει ὁ ἐθνικὸς μας ποιητής, χάρις εἰς τὰ πνευματικὰ καὶ ἠθικὰ των ἐφόδια καὶ ὅχι ἄσημοι καὶ ἄχρηστοι θεσιθῆραι, ἀναζητοῦντες μὲ εὐτελεῖ μὲσα ἐν ἀνάξιον μισθάριον.

Ἡ θέσις πρέπει ν' ἀναζητεῖ τὸν κατάλληλον ἄνθρωπον καὶ ὅχι ὁ ἄνθρωπος τὴν θέσιν.

ΓΕΝΙΚΑΙ ΓΡΑΜΜΑΙ

Η ΑΝΩΤΑΤΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ ΣΧΟΛΗ :

1. Ἀποτελεῖ ἀντοδιοίκητον κοινῆς ὠφελείας Ἰδρυμα, ἀνήκον εἰς τὴν ἀνωτάτην βαθμίδα τῆς οἰκονομικοδιοικητικῆς ἐκπαιδεύσεως, ἐπὶ ἰδίαν αἰρετὴν διοίκησιν καὶ διαχειρίσιν.
2. Ἡ διοίκησις καὶ ἡ διαχειρίσις τῆς Σχολῆς ἔχει ἀνατεθῆ εἰς Διοικητικὸν Συμβούλιον ἐξ ἀντιπροσώπων τοῦ Κράτους καὶ τῶν παραγωγικῶν τάξεων. Ἡ ἀρμοδιότης ἐπὶ τῶν ἐκπαιδευτικῶν ζητημάτων ἀνήκει εἰς τὸν Σύλλογον τῶν Καθηγητῶν, ἐπὶ κεφαλῆς τῶν ὁποίων εἶναι ἡ Ἐκπαιδευτικὴ Ἐφορεία, προεδρευομένη παρὰ τοῦ Κοσμήτορος.
3. Παρασκευάζει διοικητικὰ καὶ διαχειριστικὰ στελέχη διὰ τὴν ἐθνικὴν οἰκονομίαν, καὶ ἰδίως τὴν βιομηχανίαν, τὰς κρατικὰς ὑπηρεσίας καὶ τοὺς δημοσίους ὀργανισμοὺς. Διαπαιδαγωγεῖ νέους μὲ ἐπιστημονικὴν θεμελίωσιν, μὲ πρακτικὴν γνῶσιν καὶ μὲ ἰκανότητας. Παρέχει ἀρτίαν οἰκονομικοδιοικητικὴν μόρφωσιν, καὶ τὴν προσήκουσαν νομικὴν καὶ τεχνικὴν ἐνημέρωσιν.
4. Δὲν εἶναι σχολὴ τεχνικὴ, οὐδὲ προπαρασκευαστικὴ δι' ἄλλα ἐκπαιδευτικὰ ἰδρύματα. Εἶναι ἀνεξάρτητον Ἰδρυμα τῆς Ἀνωτάτης Παιδείας, φιλοδοξοῦν νὰ ἐφοδιάσῃ τὸν παραγωγικὸν μηχανισμόν τῆς Χώρας μὲ ἐπιστημονικῶς κατηρτισμένους ἐπαγγελματίας, καλοὺς Ἕλληνας, χρησίμους ἀνθρώπους μὲ ἦθος καὶ ἰδανικά.
5. Δέχεται ὠρισμένον κατ' ἔτος ἀριθμὸν σπουδαστῶν, βάσει εἰσιτηρίων ἐξετάσεων, διεξαγομένων μεταξὺ κατόχων ἀπολυτηρίου Μέσης Ἐκπαιδεύσεως.
6. Θεμελιώδης ἀρχὴ τῆς Σχολῆς εἶναι ἡ ἀμελικτος καταδίκη τῆς θεισθηρίας καὶ τοῦ παρασιτισμοῦ. Πρὸς τοῦτο, καλεῖ μόνον ὄσους πράγματι ἐπιθυμοῦν νὰ μορφωθοῦν—μὲ πολλὴν μόχθον καὶ πολλὰς θυσίας—καὶ ὄχι ὄσους τυχὸν ἀποβλέπουσιν εἰς τὴν πρόσκτησιν ἐνὸς τυπικοῦ προσόντος πρὸς κατάληψιν μιᾶς δημοσίας θέσεως. Διὰ τοῦτο, ἀκριβῶς, πιστεύει ὅτι συμφέρον τοῦ Κράτους καὶ τῆς Κοινωνίας εἶναι ἡ χρησιμοποίησις τῶν πτυχιούχων τῆς.
7. Ἡ κατεύθυνσις τῆς εἶναι ἐπαγγελματικὴ καὶ ὠφελμιστικὴ. Εἶναι ἐπιστημονικὸν Ἰδρυμα τὸ ὁποῖον, βασιζόμενον ἐπὶ τὴν ἐργασίαν του εἰς τὰ ἡλεγμένα δεδομένα τῆς ἐπιστήμης καὶ τῆς τεχνικῆς, ἐπιδιώκει νὰ ἀσκήσῃ τὴν οἰκονομικὴν σκέψιν τῶν σπουδαστῶν, νὰ ἀναπτύξῃ καὶ νὰ κατευθύνῃ τὴν παρατηρητικότητά των ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν φαινομένων καὶ τῶν διοικητικῶν ζητημάτων, νὰ τοὺς καθοδηγήσῃ εἰς τὴν ὀρθὴν ἐξέτασιν τούτων καὶ τὴν ἀναζήτησιν πρακτικῶν καὶ σκοπῶν λύσεων διὰ τὰ προβλήματα τῆς οἰκονομίας καὶ τῆς διοικήσεως ἐν γένει—καὶ ἰδίᾳ τῆς βιομηχανίας καὶ τῆς βιο-

μηχανικής εργασίας— και να παρασκευάση αυτούς ικανούς να αντιλαμβάνωνται την τεχνικήν, διοικητικήν και ἔμπορικὴν ὀργάνωσιν καὶ λειτουργίαν τῶν βιομηχανικῶν ἐπιχειρήσεων ὡς καὶ τῶν συναφῶν δημοσίων ὑπηρεσιῶν καὶ ὀργανισμῶν.

8. Ἡ φοίτησις ἐν τῇ Σχολῇ εἶναι τετραετής, διακρινομένη εἰς δύο κύκλους σπουδῶν. Ὁ μὲν πρῶτος κύκλος, τριῶν ἐτῶν, ἀποβλέπει εἰς τὴν γενικὴν κατάρτισιν τῶν σπουδαστῶν, ὁ δὲ δεύτερος, ἐνὸς ἔτους, εἰς τὴν εἰδίκευσιν αὐτῶν εἰς τοὺς διαφόρους κλάδους τῆς οἰκονομικῆς δραστηριότητος καὶ τῆς κρατικῆς διοικήσεως. Ἡ εἰδίκευσις αὕτη παρέχεται διὰ τῶν περαιτέρω ἀναφερομένων Κέντρων Εἰδικῆς Ἐκπαιδεύσεως.
9. Διὰ τὴν προαγωγὴν ἀπὸ ἔτους εἰς ἔτος οἱ σπουδασταὶ ὑφίστανται τμηματικὰς ἐξετάσεις ἐπὶ τῆς διδαχθείσης ἑλης.
10. Πρὸς ἀπόκτησιν «Πτυχίου τῆς Ἀνωτάτης Βιομηχανικῆς Σχολῆς» ὑφίστανται οἱ σπουδασταί, εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ 4ου ἔτους, ἐξετάσεις γενικὰς ἐπὶ τῆς διδακτέας ἑλης τῶν κάτωθι μαθημάτων: Πολιτικῆς Οἰκονομίας, Ὁργανώσεως καὶ Διοικήσεως τῶν Ἐπιχειρήσεων, Γενικῆς Λογιστικῆς, Ἐμπορικῶν Δικαίων, Ἐμπορευματολογίας καὶ μιᾶς ξένης γλώσσης. Μετὰ τὴν λήξιν τοῦ τετάρτου ἔτους ὑφίστανται εἰδικὰς ἐξετάσεις ἐπὶ τῶν κυριωτέρων μαθημάτων τοῦ Κέντρου, εἰς ὃ ἐνεγράφησαν πρὸς εἰδίκευσιν.
11. Διὰ τὴν συμμετοχὴν εἰς τὴν πτυχιακὴν ἐξέτασιν ἀπαιτεῖται νὰ ἔχη ὑποβάλλει ὁ σπουδαστής μίαν μελέτην τοῦ ἐπὶ θέματος σχετικοῦ μὲ τὰ ἐν τῇ Σχολῇ διδασκόμενα, ὡς καὶ μίαν ἐργασίαν εἰς τὸ Γραφεῖον Ἐρευνῶν (Βιομηχανικῶν καὶ Ἐμπορικῶν) τῆς Σχολῆς. Οἱ ἐπιτυχάνοντες λαμβάνουν τὸ πτυχίον, ἀφοῦ προσκομίσουν πιστοποιητικὸν ἑξαμήνου, τουλάχιστον, εὐδόκιμον ὑπηρεσίας εἰς τὸ δημόσιον ἢ ὀργανισμὸς δημοσίου δικαίου ἢ εἰς σοβαρὰς ἰδιωτικὰς ἐπιχειρήσεις.
12. Τὸ πτυχίον τῆς Σχολῆς δυνάμει τοῦ νόμου εἶναι ισότιμον πρὸς τὸ πτυχίον τῶν λοιπῶν Σχολῶν τῆς Ἀνωτάτης Ἐκπαιδεύσεως πρὸς κατάληψιν τῶν ἐπιστημονικῶν θέσεων (Α' κατηγορίας), συμφώνως πρὸς τὸν Κώδικα περὶ τῶν Δημοσίων Ὑπαλλήλων. Ὡσαύτως, τὸ πτυχίον τῆς Σχολῆς ἔχει ἀναγνωρισθῆ ὡς ισότιμον ὑπὸ τῶν Τραπεζῶν, Ἰδρυμάτων καὶ Κοινοφελῶν καὶ Δημοσίων Ὁργανισμῶν *.

* Διὰ τὰς οἰκονομοδιοικητικὰς θέσεις τῶν ἰδιωτικῶν ἐπιχειρήσεων οἱ πτυχιοῦχοι τῆς Σχολῆς εἶναι περιζήτητοι, λόγῳ τῆς ἀριτίας των μορφώσεως καὶ τῆς εἰδικότητός των.

ΓΕΝΙΚΟΝ ΔΙΑΓΡΑΜΜΑ ΤΟΥ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ

Ἡ διόρκεια σπουδῶν εἶναι τετραετής, κατανενομένη εἰς ὀκτῶ ἀκαδημαϊκὰ ἐξάμηνα. Ἐκαστον ἐξάμηνον περιλαμβάνει 14 ἐβδομάδας πλήρους διδασκαλίας. Τὰ μαθήματα τῶν χειμερινῶν ἐξαμήνων ἀρχονται τὴν 10ην Ὀκτωβρίου ἐκάστου ἔτους, τὰ δὲ μαθήματα τῶν ἐαρινῶν ἐξαμήνων ἀρχονται τὴν 1ην Φεβρουαρίου καὶ λήγουν τὴν 31ην Μαΐου.

Τὸ ἀκαδημαϊκόν, διοικητικόν καὶ διαχειριστικόν ἔτος τῆς Σχολῆς ἀρχεται τὴν 1ην Σεπτεμβρίου καὶ λήγει τὴν 31ην Αὐγούστου τοῦ ἐπομένου πολιτικοῦ ἔτους.

Ἡ διδασκαλία διεξάγεται, κυρίως, ἀπὸ 3. 15 μ. μ.—8. 30 μ. μ., διότι ἡ Σχολὴ ἀπευθύνεται, ἐπίσης, πρὸς νέους οἵτινες ἔχουν ἀναλάβει οἱ ἴδιοι τὴν εὐθύνην τῆς ζωῆς των, ἐργαζόμενοι διὰ νὰ ἀντιμετωπίσουν τὰς εἰς αὐτοὺς ἀναλογούσας δαπάνας, καὶ ἐκεῖθεν ἀντελήφθησαν τὴν ἀνάγκην τῆς ἀρτιωτέρας μορφώσεως καὶ τὴν ἀνωτέραν σκοπιμότητα τῆς ἐπιστημονικῆς ἐπαγγελματικῆς καταρτίσεως, πρὸς παραγωγικωτέραν καὶ ἀποδοτικωτέραν διεξαγωγὴν τοῦ ἔργου των ὡς κοινωνικῶν παραγόντων καὶ στοιχείων ὀργανικῶν τοῦ μηχανισμοῦ τῆς ἐθνικῆς παραγωγῆς.

Ἡ Σχολὴ εἶναι Ἴδρυμα ἀπολύτως συγχρονισμένον, πρωτοποριακόν καὶ ὑποδειγματικόν.

α) Συνέλαβε καὶ ἐφήρμοσε τὸ νέον ἐκπαιδευτικόν Ἰδανικόν τοῦ ἀνθρώπου-παραγωγοῦ. Ἀπὸ τῆς ἀπόψεως αὐτῆς ἠκολούθησε τὰς νέας τάσεις τῆς ἐκπαιδεύσεως.

β) Κατέστη ὑποδειγματικὴ Σχολὴ ἀνωτάτης ἐκπαιδεύσεως, ἀπὸ ἀπόψεως ὀργανώσεως καὶ λειτουργίας της, ἐν Ἀμερικῇ καὶ ἐν Εὐρώπῃ.

γ) Τὸ πρόγραμμά της ἀνταποκρίνεται εἰς τὰς ἀνάγκας τῆς Ἑλληνικῆς οἰκονομίας, ἰδίᾳ ἀπὸ ἀπόψεως συγχρονισμοῦ της εἰς ἐμψυχον ὕλικόν.

δ) Πρῶτη αὐτὴ ἐν Ἑλλάδι ἐδίδαξε νέα μαθήματα. Σήμερον, οἱ πάντες ἀναγνωρίζουν τὸ ἔργον της καὶ τὴν συμβολὴν της εἰς τὴν πνευματικὴν ζωὴν τοῦ τόπου.

ε) Ἀπέδωσε τὴν δέουσαν σημασίαν εἰς τὸν ἀνθρώπινον παράγοντα, διὰ καὶ τὰ σχετικὰ μαθήματα, τὸ πρῶτον διδασχθέντα ἐν Ἑλλάδι, ἀποτελοῦν μέρος τῆς πρωτοτυπίας της καὶ τῆς εἰσφορᾶς της εἰς τὴν πνευματικὴν πρόδου τοῦ τόπου.

στ) Κατέδειξε ὅτι αἱ ἀνώταται Σχολαὶ δὲν εἶνε ἀπλῶς πηγαὶ γνώσεων, ἀλλὰ συγχρόνως παιδαγωγοῦντα Ἴδρύματα.

ζ) Κατέστη σημαντικώτατον πνευματικόν κέντρον, ἀκτινοβολοῦν καὶ πέραν τοῦ κύκλου τῶν σπουδαστῶν της, μὲ διαλέξεις, μὲ δεκαήμερα σπουδῶν,

μέ τας δημοσίας συζητήσεις επί σπουδαιών θεμάτων του Τόπου, με τὰ περιοδικά της και τὰς λοιπάς εκδόσεις.

Ἡ Α. Β. Σ. εἶναι ὑπερήφανος, διότι παρά πάντων ἀναγνωρίζεται καί ἡ ἐκπαιδευτική της δραστηριότης καί ἡ γενικωτέρα της συμβολή εἰς τὴν πνευματικὴν κίνησιν τοῦ Τόπου. Ἡ Α. Β. Σ. καυχᾶται, δικαίως, ὅτι εὐρίσκεται εἰς τὴν πρώτην γραμμὴν, ἀποτελοῦσα πρότυπον, ἀπὸ ἀπόψεως ὀργανώσεως, καὶ πρωτοποριακόν, ἀπὸ ἀπόψεως ἐπιδιώξεων, ἀνώτατον πνευματικόν Ἰδρυμα, εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Ἔθνους.

Ἡ Σχολὴ δὲν στηρίζεται ἀπλῶς ἐπὶ τοῦ τίτλου της ἀλλὰ διὰ τῆς ἐργασίας της ζητεῖ νὰ ἐπιβληθῆ. Γνωρίζει ὅτι καθημερινῶς δίδει ἐξετάσεις ἤθους καὶ πνευματικῆς ἀποδόσεως καὶ δικαίως καυχᾶται ὅτι ἀριστεύει. Δι' αὐτό, καλεῖ νὰ προσέλθουν εἰς αὐτὴν μόνον νέοι με ἤθος, με εὐγενεῖς φιλοδοξίας, με πίστιν εἰς τὴν ἐργασίαν, με κατανόησιν τῶν σκοπῶν, τῶν ἰδανικῶν καὶ τῶν μεθόδων τῆς Σχολῆς.

Η ΣΧΟΛΗ ΔΕΝ ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΖΕΙ ΘΕΣΙΘΗΡΑΣ ΑΛΛΑ ΝΕΟΥΣ
ΜΕ ΤΗΝ ΦΙΛΟΔΟΞΙΑΝ ΝΑ ΚΑΤΑΣΤΟΥΝ ΗΓΕΤΙΚΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ
ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΣΤΕΛΕΧΗ.

ΔΙ' ΑΥΤΟ Η ΣΧΟΛΗ ΑΠΕΥΘΥΝΕΤΑΙ ΜΟΝΟΝ ΕΙΣ ΕΚΕΙΝΟΥΣ
ΟΙ ΟΠΟΙΟΙ ΚΑΤΑΝΟΟΥΝ ΟΤΙ ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ ΚΟΠΟΣ ΠΟΛΥΣ ΚΑΙ
ΘΥΣΙΑΙ ΜΕΓΑΛΑΙ ΔΙΑ ΤΗΝ ΑΠΟΚΤΗΣΙΝ ΤΟΥ ΠΤΥΧΙΟΥ ΤΗΣ.

Η ΣΧΟΛΗ ΕΙΝΑΙ ΜΟΡΦΩΤΙΚΟΝ ΙΔΡΥΜΑ ΚΑΙ ΟΧΙ ΓΡΑΦΕΙΟΝ
ΕΞΕΥΡΕΣΕΩΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ, ΔΕΝ ΥΠΟΣΧΕΤΑΙ ΘΕΣΕΙΣ ΑΛΛΑ ΜΟΡ-
ΦΩΣΙΝ.

ΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΤΗΣ ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΕΩΣ ΤΩΝ ΝΕΩΝ ΘΑ
ΛΥΘΗ ΟΧΙ ΜΕ ΨΕΥΔΟΔΙΠΛΩΜΑΤΑ ΑΛΛΑ ΜΕ ΤΗΝ ΑΥΞΗΣΙΝ
ΤΩΝ ΠΑΡΑΓΩΓΙΚΩΝ ΕΡΓΩΝ.

Η ΣΧΟΛΗ ΚΑΥΧΑΤΑΙ ΟΤΙ ΕΙΝΑΙ ΠΟΛΥΤΙΜΟΣ ΣΥΝΤΕΛΕ-
ΣΤΗΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑΝ ΤΗΣ ΑΥΞΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ
ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΟΣ ΚΑΙ ΕΠΟΜΕΝΩΣ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΝΥΨΩΣΙΝ ΤΟΥ ΒΙΟΤΙΚΟΥ ΕΠΙΠΕΔΟΥ ΤΟΥ ΛΑΟΥ.

ΤΑ ΔΙΔΑΣΚΟΜΕΝΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ

Ειδικότερον, οι σκοποί έκαστου τῶν πέντε ὀργανικῶν κύκλων, εἰς οὓς διηρέθησαν τὰ διδασκόμενα μαθήματα, εἶνε οἱ κάτωθι :

Α'. Οικονομικά μαθήματα. Ἡ οικονομικὴ μόρφωσις τῶν σπουδαστῶν ἀποτελεῖ τὸ κύριον μέλημα τῆς Σχολῆς. Ἡ διδασκαλία ἀποβλέπει εἰς τὴν πλήρη κατανόησιν τῆς θεωρίας τῆς Οἰκονομικῆς Ἐπιστήμης, ἥτις κατὰ βάθος καὶ πλάτος διερευνᾶται, μὲ ἀντικειμενικὸν σκοπὸν τὴν ἐνημέρωσιν τῶν σπουδαστῶν εἰς τὰ ποικίλα προβλήματα τῆς οικονομικῆς ζωῆς. Ἡ ἀρτία θεωρητικὴ οικονομικὴ κατάρτισις ἀποτελεῖ τὴν βάσιν ἐπὶ τῆς ὁποίας στηρίζεται ἡ πρακτικὴ ἐξέτασις τῶν οικονομικῶν ζητημάτων τῆς χώρας καὶ ἰδιαιτέρως τῶν προβλημάτων τῶν σχετιζομένων μὲ τὴν βιομηχανίαν καὶ τὰς συναφεῖς πρὸς αὐτὴν ἐπιχειρήσεις. Τοιοῦτοτρόπως, ἐπιζητεῖται ὥστε ὁ ἐξερχόμενος τῆς Σχολῆς, εἴτε ὡς βιομηχανοσὺ καὶ βιοτέχνης εἴτε ὡς ἀνώτερος ὑπάλλυλος, νὰ εἶναι ἐφωδιασμένος μὲ ὅλας τὰς ἀπαραιτήτους θεωρητικὰς καὶ πρακτικὰς γνώσεις, ἵνα ἀντιλαμβάνεται τὴν ὀργάνωσιν καὶ λειτουργίαν τοῦ συγχρόνου οἰκονομικοῦ βίου.

Β'. Ἐμπορικὰ. Παραλλήλως πρὸς τὴν θεωρητικὴν μόρφωσιν τὴν ὁποίαν παρέχουν τὰ Οἰκονομικά Μαθήματα, ἐπιδιώκεται ὑπὸ τῆς Σχολῆς ἡ κατάρτισις καὶ ἡ ἐνημέρωσις τῶν σπουδαστῶν εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τῆς ἐπιλύσεως τῶν προβλημάτων τοῦ οἰκονομικοῦ βίου. Τοιοῦτοτρόπως, ἡ Τεχνικὴ, ἡ ἄκριβέστερον ἡ Πρακτικὴ, τοῦ Οἰκονομικοῦ Βίου, ἡ Λογιστικὴ καὶ τὰ Οἰκονομικά Μαθηματικά συμπληρῶνουν καὶ σταθεροποιοῦν τὴν μόρφωσιν τῶν σπουδαστῶν, διὰ τῶν ποικίλων ἐφαρμογῶν τῶν θεωρητικῶν γνώσεων. Μελετᾶται, δηλονότι, ἐνταῦθα, τὸ «τί» καὶ «πῶς» γίνεταί τι καὶ ἐξοικειοῦται ὁ σπουδαστὴς μὲ τὴν πραγματικότητα, ὥστε ἡ μεθαρμογὴ του, ἐκ τοῦ σχολείου εἰς τὴν οἰκονομικὴν ζωὴν, νὰ γίνεται ταχύτερα καὶ εὐχερεστέρα.

Γ'. Νομικά. Τὰ ἐν τῇ Σχολῇ διδασκόμενα μαθήματα δὲν ἀποβλέπουν νὰ καταρτίσουν νομικούς, οὐδὲ νὰ προπαρασκευάσουν τοὺς ἀποφοίτους νὰ ἐσέλθουν εἰς τὴν Νομικὴν Σχολήν. Σαφῶς ἡ διδασκαλία ἀποβλέπει νὰ δώσῃ, εἰς γενικὰς γραμμάς, τὴν εἰκόνα τῆς συγκροτήσεως τῆς Ἑλληνικῆς Πολιτείας, νὰ παράσχῃ τὰς βασικὰς γνώσεις περὶ τοῦ ἰσχύοντος ἐν Ἑλλάδι Δικαίου εἰς τὰς συναλλαγὰς καὶ νὰ καταστήσῃ τοὺς ἀποφοίτους ἱκανοὺς νὰ γνωρίζουν τὰ νομικὰ πλάσια ἐντὸς τῶν ὁποίων ἐπιτρέπεται νὰ κινήται ἡ οἰκονομικὴ δραστηριότης. Ἰδιαιτέρα, ὡς εὐνόητον, προσοχὴ δίδεται εἰς τὸ Ἐμπορικόν, Βιομηχανικόν, Ἀγορανομικόν καὶ Μεταλλευτικόν Δίκαιον. Ἐπιζητεῖται, δηλονότι, οἱ ἀπόφοιτοι, ὡς πολῖται καὶ ὡς στελέχη τῆς οἰκονομικῆς ζωῆς, νὰ ἀντιλαμβάνωνται πότε πρέπει νὰ ἀπευθύνωνται εἰς τοὺς ἀρμοδίους νομικοὺς πρὸς κατοχύρωσιν τῶν ἐνεργειῶν των καὶ πρὸς ἐξασφάλισιν τῶν δικαιωμάτων των, ὡς ἐπίσης νὰ εἶνε εἰς θέσιν νὰ ἀποφεύγουν τὰς συνετείας καὶ τὰς ἀντιστοιχοὺς εὐθύνας ἐκ τῆς ἀγνοίας τῶν κανόνων ὅτινες διέπουν τὴν οἰκονομικὴν συναλλαγὴν.

Δ'. Μαθήματα τοῦ Ἀνθρωπίνου Παράγοντος. Τὰ μαθήματα ταῦτα, ἰδιάζοντα εἰς τὴν Σχολήν, ἀποβλέπουν νὰ ἐξετάσουν τὸν ἄνθρωπον ὡς βασικὸν συντελεστὴν τῆς παραγωγῆς καὶ νὰ δώσουν τὴν ὀρθὴν λύσιν τοῦ θεμελιώδους προβλήματος τοῦ ὁποίου προκύπτει ἐν τῇ οἰκονομικῇ ζωῇ, τῆς βελτιώσεως τῶν ὄρων διαβιώσεως τῶν ἐργαζομένων, ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὴν αὔξησιν τῆς ἀποδόσεως τῆς ἀνθρωπίνης ἐργασίας. Ζητεῖται, δηλονότι, νὰ ἀνευρεθῶν οἱ νόμοι τῆς ἀνθρωπίνης ἐργασίας καὶ ἀποδόσεως καὶ νὰ ἐξετασθῶν τὰ σχετικὰ προβλήματα, ὄχι μόνον ἀπὸ τῆς πλευρᾶς τῆς Τεχνικῆς καὶ

της Οικονομικής Έπιστήμης, αλλά και από της πλευράς της Ψυχολογίας (άτομικης και κοινωνικής), της Ύγιεινης, της Παιδαγωγικής και της Διοικητικής. Έπιδιώκεται να άποφευχθῆ ὁ περιττός κόπος και ἡ ἀπώλεια τοῦ χρόνου, διὰ νὰ πραγματοποιηθῆ, ὑπὸ τοὺς καλύτερους ὅρους τῆς τεχνικῆς, ὑγιεινῆς, ψυχικῆς ἰκανοποιήσεως, ἡ μείζων ἀπόδοσις τοῦ ἀνθρώπου, τοῦ ὁποίου, ἐπ' ὠφελεία του καὶ ἐπ' ὠφελεία τοῦ συνόλου, δέον νὰ ἀξιοποιηθῶμεν τὰς σωματικὰς, ψυχικὰς καὶ πνευματικὰς ἰκανότητες. Ἐπιζητεῖται νὰ ἐπανέλθῃ ἡ χαρὰ εἰς τὴν ἐργασίαν, νὰ ἰκανοποιηθῆ τὸ ἔνστικτον τῆς δημιουργικότητος, νὰ ἀποδευθεθοῦν αἱ δυνάμεις τῆς πρωτοβουλίας ἐκάστου, νὰ εὔρυνθοῦν αἱ προοπτικαὶ καὶ νὰ ἑναρμονισθοῦν αἱ προσπάθειαι. Ἐρευνᾶται ὁ ἀνθρώπος ὄχι ὡς μέσον ἀλλ' ὡς σκοπός. Ἡ σημασία τῶν μαθημάτων τούτων, μὲ τὴν ἔκτασιν τῶν ἐπιχειρήσεων, τὸν καταμερισμὸν τῆς ἐργασίας καὶ τὸν διεθνή ἀνταγωνισμὸν, καθίσταται ὁσημέραι μεγαλυτέρα, ἴδια διὰ τὴν καθυστερημένην, καὶ τεχνικῶς καὶ ὄργανικῶς, Χώραν μας.

Ε'. Τεχνικὰ Μαθήματα. Ἡ διδασκαλία τῶν Τεχνικῶν Μαθημάτων δὲν ἀποβλέπει νὰ καταρτίσῃ τεχνικούς. Τοῦτο εἶναι ἔργον τῶν Πολυτεχνείων καὶ τῶν οἰκείων Σχολῶν τῶν Πανεπιστημίων, εἰς ἐλάσσονα δὲ κύκλον τῶν μέσων καὶ τῶν κατωτέρων Τεχνικῶν Σχολείων. Σκοπὸς τῆς διδασκαλίας ἐν τῇ Σχολῇ εἶναι ὄχι ἡ εἰδίκευσις ἀλλ' ἡ ἐνημέρωσις καὶ ὁ προσανατολισμὸς τῶν σπουδαστῶν εἰς τὴν τεχνικὴν ὄργανωσιν καὶ λειτουργίαν τῶν βιομηχανικῶν ἐπιχειρήσεων, οὕτως ὥστε νὰ εἶναι δυνατὴ καὶ εὐχερῆς ἡ ἀμοιβαία κατανόησις τῶν διοικητικῶν καὶ τεχνικῶν στελεχῶν. Ἡ Σχολή, κατανοοῦσα τὴν σημασίαν τῆς ὁλονὲν ἐξελισσομένης Τεχνικῆς εἰς τὸν καθόλου κοινωνικὸν καὶ οικονομικὸν βίον, φιλοδοξεῖ ὅπως οἱ ἀποφοιτῶντες ἐξ αὐτῆς εἶναι ἄρτιως ἐξυπλισμένοι, ὥστε νὰ ἀποβοῦν ἰκανοὶ συνεργάται εἰς τὸ ἔργον τῆς βιομηχανικῆς ἀνασυγκροτήσεως τοῦ Τόπου καὶ συνάμα εἰς τὴν εἰς θέσιν νὰ ἀντιλαμβάνωνται τὰς τεχνικὰς προόδους καὶ τὴν ἐπίπτωσιν αὐτῶν ἐπὶ τῆς οικονομικῆς ὀργανώσεως καὶ τῆς καθόλου λειτουργίας τῆς οἰκονομικῆς ζωῆς.

Ξεναὶ γλῶσσαι καὶ ἕτερα μαθήματα

Ἡ Σχολή, ἀποδίδουσα ἰδιαιτέραν σημασίαν εἰς τὴν ἐκμάθησιν τῶν ξένων γλωσσῶν, τῆς στενογραφίας, ἐμπορικῆς ἀλληλογραφίας κλπ., ὑποχρεοῖ τοὺς σπουδαστὰς νὰ ἐξετασθοῦν, μέχρι τοῦ τέλους τοῦ Γ' ἔτους σπουδῶν, εἰς μίαν τῶν δύο διδασκομένων γλωσσῶν, συνάμα δὲ βελτιῶναι, κατὰ τὰς τμηματικὰς ἐξετάσεις, τὴν βαθμολογίαν τοῦ σπουδαστοῦ, τοῦ ἐπιτυχάνοντος καὶ εἰς τὴν ἑτέραν ξένην γλῶσσαν. Ὡσαύτως, βελτιοῦται ἡ βαθμολογία τοῦ διδοντος ἐξετάσεις ἐπὶ πτυχίῳ, ἐὰν οὗτος ἐπιτύχῃ εἰς μίαν ξένην γλῶσσαν ἢ περισσότεράς.

Εἰς τὴν Σχολὴν διδάσκεται προαιρετικῶς ἡ Στενογραφία, καὶ ἡ Ἐμπορικὴ Ἀλληλογραφία, δεδομένης τῆς ἐξαιρετικῆς τῶν χρησιμότητος, καὶ ἡ ἐπιτυχία εἰς αὐτὴν βελτιῶναι τὸν βαθμὸν τοῦ διδοντος τμηματικὰς ἢ πτυχιακάς ἐξετάσεις.

Ἡ Σχολή, κατανοοῦσα, ἐπίσης, τὴν πρακτικὴν ἀξίαν τῆς ἐκμάθησεως τῆς γραφομηχανῆς, διευκολύνει τοὺς ἐπιθυμοῦντος νὰ καταρτισθοῦν σπουδαστὰς τῆς, συνιστῶσα αὐτοὺς εἰς καταστήματα πωλήσεως γραφομηχανῶν. Ἐπίσης βελτιοῦται ὁ βαθμὸς τῶν πτυχιακῶν ἐξετάσεων, ἐὰν ὁ ὑποψήφιος ἀποδείξῃ ὅτι γνωρίζει ἐπαρκῶς δακτυλογραφίαν.

Η ΜΕΘΟΔΟΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ

Ἡ ἀκολουθουμένη μέθοδος διδασκαλίας εἶναι ὁ συνδυασμὸς θεωρίας καὶ πράξεως. Ἡ διδασκαλία δὲν εἶναι ἐμπειρικὴ, ἀλλ' ἐπίσης δὲν ἀναφέρεται εἰς ἀφηρημέναν ἔννοιαν, δυναμένης νὰ ἀποτελέσουν τὸ θέμα ἐρευνῶν τοῦ ἐπιστημονικοῦ ἐργαστηρίου. Ἡ Σχολή πιστεύει ὅτι ὁ καθαρὸς πρακτικὸς δὲν δύ-

ναται να ύψωθῃ ὑπεράνω τῆς θέσεώς του, οὐδὲ νὰ ἔχη τὴν γενικὴν τῶν πραγμάτων ἐπισκόπησιν, ἀλλὰ φρονεῖ, ἐπίσης, ὅτι ἡ θεωρία τότε μόνον ἀποκτᾷ ἔνδιαφέρον διὰ τὸν ἐπαγγελματίαν, ὅταν ἐφαρμόζεται εἰς τὰς συγκεκριμένας περιπτώσεις τοῦ οικονομικοῦ βίου καὶ χρησιμεύῃ εἰς τὴν ἐξεύρεσιν καλυτέρων λύσεων.

Ἡ διδασκαλία γίνεται, κυρίως, ἀπὸ ἔδρας, εἶναι, δηλονότι, ἀκαδημαϊκῆ, ἀναπτύσσουσα ἐπιστημονικῶς τὴν ὕλην, κατὰ θέματα μεθοδικῶς καὶ συστηματικῶς ταξινομημένα. Ἡ ἐμπέδωσις τῶν γνώσεων συντελεῖται διὰ τῶν Φροντιστηριακῶν Ἀσκήσεων καὶ Συζητήσεων κατὰ τὰς ὁποίας ἐξετάζεται ἡ διδαχθεῖσα ὕλη ἢ γίνεται ὑπὸ τῶν σπουδαστῶν περίληψις αὐτῆς ἢ, τέλος, τίθενται πρὸς λύσιν πρακτικὰ θέματα, σχετικὰ μὲ τὰ διδαχθέντα.

Ἡ ἐκμάθησις τῶν ἀρχῶν καὶ τῶν κανόνων διὰ τῆς ἀπὸ ἔδρας ἀκαδημαϊκῆς διδασκαλίας δὲν ἀναπτύσσει πάντοτε τὰς δεξιότητας τοῦ σπουδαστοῦ. Ἐνίοτε ἐμποδίζεται ἡ αὐτενέργειά του, ὥστε νὰ μὴ ἀντιλαμβάνεται ὁ σπουδαστὴς πότε καὶ πῶς θὰ ἐφαρμόσῃ τὰ διδαχθέντα εἰς τὰς συγκεκριμένας περιπτώσεις τῆς ζωῆς. Διὸ ἡ Σχολή, ὅπου εἶναι τοῦτον δυνατόν, παραλλήλως πρὸς τὴν ἀκαδημαϊκὴν παράδοσιν, προσπαθεῖ, καινοτομοῦσα, νὰ ἐφαρμόσῃ τὴν λεγομένην περιπτωσιακὴν μέθοδον (case system). Τὰ διδόμενα περιστατικὰ εἰς τοὺς σπουδαστὰς προέρχονται ἔξ αὐτῆς τῆς πράξεως καὶ παρουσιάζονται πρὸς συζήτησιν καὶ ἐπίλυσιν τῶν τυχόν προκυπτόντων οικονομικῶν, ἐμπορικῶν, νομικῶν, ἀνθρωπίνου παράγοντος καὶ τεχνικῶν προβλημάτων. Οὕτω, ἀσκέεται ὁ σπουδαστὴς νὰ ἀντιμετωπίσῃ αὐτὴν αὐτὴν τὴν πρᾶξιν, νὰ παρακολουθῇ τὰς διαφόρους φάσεις, νὰ ἀναζητῇ νέους συνδυασμοὺς γεγονότων καὶ νὰ εὑρίσκειται πρὸ συγκεκριμένων ἀποριῶν, αἱ ὁποῖαι εἶναι φυσικὸν νὰ μὴ γεννῶνται κατὰ τὴν ἀκαδημαϊκὴν ἀκρόασιν τῶν μαθημάτων.

Αἱ γνώσεις, αἱ εἰς τὴν Σχολὴν κτηθεῖσαι, ἐμπεδοῦνται ἔτι περισσότερον, διὰ σειρὰς μαθημάτων εἰς τοὺς τύπους ἐργασίας (ἐργαστάσια, δημόσια καὶ ἰδιωτικὰ γραφεῖα καὶ καταστήματα). Τὰ μαθήματα ταῦτα δὲν εἶναι ἀπλᾶ ἐπισκέψεις θεαματικοῦ χαρακτῆρος. Πρὸ αὐτῶν αἱ σπουδασταὶ μελετοῦν εἰς τὴν Σχολὴν τὸν πρὸς ἐπίσκεψιν τόπον ἐργασίας, βοηθούμενοι ὑπὸ τῶν οἰκείων καθηγητῶν, ἢ δὲ ἐπακολουθοῦσα ἐπίσκεψις γίνεται βάσει προκαθορισμένου σχεδίου. Μετ' αὐτὴν ἐπακολουθεῖ γραπτὴ ἔκθεσις καὶ συστηματικὴ κριτικὴ, ἐξάγονται δὲ τὰ ἀναγκαῖα ἀπὸ ἀπόψεως τεχνικῆς, οικονομικῆς, λογιστικῆς, ὀργανωτικῆς, ψυχοτεχνικῆς καὶ ὄρων ἐργασίας συμπεράσματα.

Οὕτω πῶς, ἡ ἐπίσκεψις εἰς τοὺς τόπους ἐργασίας δὲν ἀποβαίνει διαβατικὴ ἐπιθεώρησις, ἀνευ, κατὰ κανόνα, σοβαροῦ διδακτικοῦ ἀποτελέσματος, ἀλλὰ πραγματικὴ εὐκαιρία νὰ συστηματοποιηθοῦν καὶ νὰ ὀλοκληρωθοῦν ὅλαι αἱ σχετικαὶ γνώσεις ἐπὶ ἐνὸς θέματος, νὰ κινηθῇ ἡ παρατηρητικότης καὶ νὰ τὸνωθῇ ἡ κρίσις τῶν σπουδαστῶν, ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὴν ἐκ μέρους τῶν κατανόησιν ὅτι τὰ ἐν τῇ Σχολῇ διδασκόμενα εἶνε πράγματι χρήσιμα διὰ τὴν ἐπαγγελματικὴν τῶν σταδιοδρομίαν.

ΜΑΘΗΜΑΤΑ

τοῦ Α' Κύκλου Σπουδῶν (3 ἔτη)

*Ωραι

1. Φιλοσοφία καὶ Κοινωνιολογία	5
2. Κοινωνικὴ Οἰκονομική	6
3. Γεωργικὴ, Βιομηχανικὴ, Ἐνεργειακὴ, Μεταλλευτικὴ Οἰκονομία καὶ Πολιτικὴ	3
4. Ἐμπορικὴ καὶ Νομισματικὴ Πολιτικὴ	2
5. Οἰκονομικὴ τῶν Ἐπιχειρήσεων	3
6. Γενικὴ Λογιστικὴ	8

7. Οικονομική καὶ Λογιστική τῶν Βιομηχανικῶν Ἐκμεταλλεύσεων	4
8. Τεχνική τοῦ Οἰκονομικοῦ βίου (Ἐμπόριον, Ἀσφάλεια, Μεταφοραὶ καὶ Τραπεζικά)	6
9. Γεωγραφικὴ Οἰκονομία	3
10. Δημοσίαι Οἰκονομική, Δημόσιον Λογιστικὸν καὶ Δημοσιονομικὴ Νομοθεσία	5
11. Δασμολογικὴ καὶ Τελωνειακὴ Νομοθεσία καὶ Πολιτικὴ	2
12. Δημόσιον Δίκαιον	2
13. Ἰδιωτικὸν Δίκαιον	4
14. Ἐμπορικὸν καὶ Βιομηχανικὸν Δίκαιον — Οἰκονομικὸν Διοικ. Δίκαιον	6
15. Κοινωνικὴ Πολιτικὴ καὶ Ἐργατικὸν Δίκαιον	3
16. Ὁργάνωσις καὶ Διοίκησις Ἐπιχειρήσεων	6
17. Ὁργάνωσις Παραγωγῆς (καὶ Ἰδίαι Ἐργοστασίων)	2
18. Ψυχολογία καὶ Ὑγιεινὴ τῆς Ἐργασίας	4
19. Οἰκονομικά Μαθηματικά καὶ Στατιστικὴ	7
20. Βιομηχανικὴ Τεχνολογία (Βιομηχανικὴ Φυσικὴ, Μηχανογνώσις καὶ Ἡλεκτροτεχνία)	6
21. Χημεία καὶ Ἰδίαι Ἐμπορευματολογία	6

Τὸ ὅλον ὦραι ἑβδομαδιαίως 93

Β' Κύκλος.—4ον ἔτος σπουδῶν

Ὁ δεῦτερος κύκλος σπουδῶν, μονοετοῦς φοιτήσεως, ἀποβλέπει εἰς τὴν εἰδίκευσιν τῶν σπουδαστῶν εἰς τοὺς διαφόρους κλάδους τῆς Οἰκονομίας καὶ τῆς Διοικήσεως τοῦ Κράτους καὶ τῶν ποικίλων Δημοσίων καὶ Κοινωφελῶν Ὁργανισμῶν.

Εἰς τὸ Δ' ἔτος σπουδῶν διερευνῶνται κατὰ πλάτος καὶ βάθος μαθήματα, τῶν ὁποίων ἐδιδάχθησαν αἱ γενικαὶ ἀρχαὶ εἰς τὸν Α' Κύκλον σπουδῶν ἢ προβάλλονται καὶ διδάσκονται νέα θέματα, εἰδικά, ὀλοκληροῦντα εἰς ὠρισμένον κλάδον τὴν μόρφωσιν.

Τὸ διδασκόμενα μαθήματα εἰς τὸ Δ' ἔτος σπουδῶν, τὸ ὠρολόγιον καὶ ἀναλυτικὸν πρόγραμμα ἢ ἡ ἐξεταστέα ὕλη καθορίζεται κατὰ Ἰούνιον ἐκάστου Ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους.

Ἡ ἔναρξις τῶν μαθημάτων γίνεται τὴν δευτέραν Δευτέραν τοῦ μηνὸς Ὀκτωβρίου ἐκάστου Ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους καὶ ὦραν 5 μ.μ. διὰ πανηγυρικοῦ λόγου τοῦ Προέδρου τοῦ Δ. Συμβουλίου. Μεθ' ὃ ἐπακολουθεῖ ἡ ὀρκωμοσις τῶν πρωτοετῶν.

Τὰ μαθήματα γίνονται ἀπὸ τῆς 3.15 μ.μ. μέχρι τῆς 8.30 μ.μ. Κατὰ τὰς πρωινὰς ὥρας διδάσκονται αἱ ξένη γλῶσσαι (Γαλλικὰ, Ἀγγλικὰ, Γερμανικὰ, Ἰταλικὰ), ἡ Στενογραφία, ἡ Ἐμπορικὴ Ἀλληλογραφία καὶ γίνονται αἱ φροντιστηριακαὶ ἐργασίαι καὶ αἱ πρακτικαὶ ἀσκήσεις, καὶ διὰ τοὺς τριτοετεῖς καὶ τεταρτοετεῖς τὰ Μαθήματα εἰς τοὺς τόπους ἐργασίας (ἐργοστάσια, γραφεῖα).

ΑΙ ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΑΙ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ

Αί εισαγωγικαί εξετάσεις διενεργούνται γραπτῶς τὴν πρώτην Κυριακὴν τοῦ Ὀκτωβρίου, μεταξύ τῶν ἔχόντων ἀπολυτήριον Σχολείου Μέσης Ἐκπαίδευσεως.

Πᾶς ὑποψήφιος ὀφείλει, πέντε ἡμέρας πρὸ τῶν εξετάσεων, νὰ ὑποβάλλῃ εἰς τὴν Γραμματείαν τῆς Σχολῆς αἴτησιν, εἰς τὴν ὁποίαν ἐπισυνάπτονται :

- α) πιστοποιητικὸν ἐγγραφῆς εἰς Δῆμον ἢ Κοινότητα,
- β) τίτλος σπουδῶν,
- γ) πιστοποιητικὸν ἐφ' ἀπλοῦ χάρτου δημοσίας ἢ ἰδιωτικῆς ὑπηρεσίας (ἐὰν κέκτηται τοιαύτην),
- δ) μία φωτογραφία διὰ τὴν χορηγηθησομένην προσωρινὴν σχολικὴν ταυτότητα.

Ἐπὶ τῆς αἰτήσεως, ἢ ἐπὶ τοῦ ἰδιαίτερου εἰς αἴτησιν συναπτομένου φύλλου, ἀναγράφεται δῆλωσις τοῦ ὑποψηφίου ὅτι ἔλαβε γνῶσιν τοῦ Κανονισμοῦ τῶν εισαγωγικῶν εξετάσεων. Πέραν τῆς προθεσμίας οὐδεμία αἴτησις γίνεται δεκτὴ, δι' οἴονδήποτε λόγον καὶ ἐὰν ἐπῆλθεν ἡ καθυστέρησις τῆς ὑποβολῆς τῆς.

Ἐξεταζόμενα Θέματα

Τὰ μαθήματα εἰς τὰ ὁποῖα ἐξετάζονται οἱ ὑποψήφιοι εἶνε :

- α) Ἐκθεσις Ἰδεῶν
- β) Μαθηματικά (Ἀριθμητικὴ καὶ Ἄλγεβρα) καὶ
- γ) Γεωγραφία.

Ἡ Ἐκθεσις Ἰδεῶν περιστρέφεται περὶ τὰ ἑξῆς θέματα, ἐνδεικτικῶς σημειούμενα :

1. Ὁ σχηματισμὸς τῶν ἀνθρωπίνων κοινωνιῶν. Αἱ ἀνθρώπινοι ἀνάγκαι καὶ ἡ ἱκανοποίησις αὐτῶν. Τὰ παραγωγικὰ τοῦ πλοῦτου ἔργα. Ἡ ἐργασία καὶ ὁ καταμερισμὸς τῶν ἔργων. Ὁ πολιτισμὸς. Ὁ ρόλος τῆς Τεχνικῆς. Τὸ φυσικὸν καὶ κοινωνικὸν περιβάλλον. Ἡ θρησκεία καὶ ἡ συμβολὴ τοῦ Χριστιανισμοῦ.

2. Ἡ οἰκονομία. Ἡ Φυλὴ καὶ τὸ Ἔθνος. Τὸ Κράτος. Τὸ Δίκαιον. Ὁ Νόμος. Ἡ σημερινὴ ὄργανωσις τῶν εὐρωπαϊκῶν κοινωνιῶν. Καθήκοντα ἐναντι τοῦ Κράτους.

3. Τὸ ἠθικὸν πρόβλημα. Ὁ ρόλος τοῦ αἰσθήματος καὶ τῆς λογικῆς εἰς τὴν διαγωγὴν τοῦ ἀνθρώπου. Αἱ κύρια Ἰδέαι. Τὸ καλόν, τὸ ἀγαθόν, τὸ καθῆκον, τὸ δικαίωμα, ἡ ἐλευθερία, ἡ πειθαρχία, ἡ εὐθύνη, ἡ ἀξιοπρέπεια, ἡ ἀρετὴ, ἡ ἀγάπη.

4. Συναισθήματα. Ἡ δικαιοσύνη, ἡ φιλανθρωπία, τὸ συμφέρον, ἡ ἡδονή, ἡ ἀνάγκη, τὸ θάρρος καὶ ἡ εὐκρίνεια. Ὁ φόβος. Ὁ χαρακτήρ. Καθήκοντα τοῦ ἀτόμου ἐναντι τοῦ ἑαυτοῦ του. Ἡ ὄργανωσις τοῦ ἑαυτοῦ μας. Καθήκοντα ἀπέναντι τῆς οἰκογενείας. Ἡ κοινωνικὴ ἀλληλεγγύη. Ἡ ἀξία τῆς καλῆς συμπεριφορᾶς.

5. Ἡ πρωτοβουλία, ὁ ἀνταγωνισμὸς. Ἡ ὁμαδικὴ δρᾶσις, ὁ συνεταιρισμὸς. Αἱ κοινωνικαὶ ἀντιθέσεις. Ἡ κοινότης, τῶν συμφερόντων. Τὸ κοινωνικὸν πρόβλημα. Ἡ ἐλευθερία τῆς ἐργασίας. Ἡ προστασία τοῦ ἐργαζομένου.

6. Ἡ κοινότης. Ἡ ἀγάπη πρὸς τὴν γενέτειραν. Ὁ τοπικισμὸς. Ἡ Πατρίς. Πατριωτισμὸς. Σωβινισμὸς. Ἰμπεριαλισμὸς. Ἡ Εὐρωπαϊκὴ ἐνότης Ἡ Ἀνθρωπότης. Ἡ διεθνὴς συνεργασία. Ὁ Ο.Η.Ε.

7. Τὸ Ἑλληνικὸν πνεῦμα. Ἡ συμβολὴ τῆς Ἑλλάδος εἰς τὸν πολιτισμὸν. Ἡ περίοδος τῶν Περσικῶν πολέμων. Ἡ Ἀθηναϊκὴ Δημοκρατία. Ἡ διάδοσις τοῦ Ἑλληνικοῦ πνεύματος. Χριστιανισμὸς καὶ Ἑλληνισμὸς. Ἡ Εὐρώπη καὶ

τὸ Βυζάντιον. Ἡ συμβολὴ τῶν Ἑλλήνων εἰς τὴν Εὐρωπαϊκὴν Ἀναγέννησιν. Οἱ Ἕλληνες κατὰ τὴν Τουρκοκρατίαν. Ἡ συμβολὴ τῆς Ἑλλάδος εἰς τοὺς δύο παγκοσμίους πολέμους. Τὸ Ἀλβανικὸν ἔπος καὶ ἡ Ἐθνικὴ Ἀντίστασις. Αἱ ἔθνικαί μας θυσίαι καὶ αἱ ἔθνικαί διεκδικήσεις. Ἡ ἀξία τῆς Μακεδονίας καὶ τῆς Θράκης διὰ τὴν Ἑλλάδα. Τὰ Ἰδεώδη τοῦ Ἑλληνοῦ. Ἡ ἔθνικὴ ἐνότῃς. Ἡ ἀνασυγκρότησις τῆς Χώρας.

8. Ἡ ἀξία τῆς μορφώσεως. Ὁ ρόλος τῆς ἐπιστήμης εἰς τὴν πρόοδον. Ὁ ρόλος τῆς Τεχνικῆς. Ἡ ἀξία τοῦ ἐπαγγελματικοῦ καταρτισμοῦ. Ἐπαγγελματικὴ συνείδησις. Ἡ ἀποστολὴ τῆς Ἀνωτάτης Βιομηχανικῆς Σχολῆς. Καθήκοντα τοῦ σπουδαστοῦ ἀπέναντι τῆς Σχολῆς.

Ἐκ τῆς Ἀριθμητικῆς ξετεάζονται τὰ ἑξῆς θέματα :

Ἀριθμοὶ καὶ πράξεις αὐτῶν. Πολλαπλασιασμοὶ ἐπὶ 9, 99, 999 καὶ 9999. Δυνάμεις καὶ ἰδιότητες αὐτῶν. Διαιρετότης. Μέγιστος κοινὸς διαιρέτης. Ἀριθμοὶ πρῶτοι. Ἐλάχιστον κοινὸν πολλαπλάσιον. Τετραγωνικὴ ρίζα. Κλάσματα. Πράξεις ἐπ' αὐτῶν. Μονάδες μετρήσεως καὶ ἰδίαι αἱ χρησιμοποιούμεναι ἐν Ἑλλάδι. Συμμιγεῖς ἀριθμοὶ καὶ πράξεις ἐπ' αὐτῶν. Ποσὰ ἀνάλογα καὶ ἀντίστροφα. Λόγοι καὶ ἀναλογίαι. Ποσοστά. Μερισμὸς εἰς μέρη ἀνάλογα. Προβλήματα ἐταιρίας, μείξεως, συντήξεως, τόκου ἀπλοῦ, ὑφαίρεσεως, κοινῆς λήξεως καὶ μέσης λήξεως.

Ἐκ τῆς Ἀλγεβρας ξετεάζονται τὰ ἑξῆς θέματα :

Σύστημα θετικῶν-ἀρνητικῶν ἀριθμῶν. Πράξεις ἐπ' αὐτῶν. Δυνάμεις καὶ ἰδιότητες αὐτῶν. Ἀλγεβρικαὶ παραστάσεις καὶ πράξεις ἐπ' αὐτῶν. Ἀνάλυσις τῶν παραστάσεων εἰς γινόμενα. Ἐφαρμογαὶ ἐπὶ ἀλγεβρικῶν κλασμάτων. Ἀναλογίαι καὶ ἰδιότητες αὐτῶν. Ἐξισώσεις πρώτου βαθμοῦ μὲ ἓνα ἄγνωστον. Λύσις δι' ἐξισώσεων προβλημάτων τόκου, ἐξωτερικῆς καὶ ἐσωτερικῆς ὑφαίρεσεως, μερισμοῦ, μέσης καὶ κοινῆς λήξεως, μείξεως, κινήσεως, Ἀνισότης. Συστήματα ἐξισώσεων α' βαθμοῦ μὲ πλείους ἀγνώστους. Ρίζαι καὶ δυνάμεις μὲ ἐκθέτας ἀρνητικῆς καὶ κλασματικῆς. Ἐξισώσεις β' βαθμοῦ μὲ ἓνα ἄγνωστον. Πρόοδοι ἀριθμητικαὶ καὶ γεωμετρικαί. Λογάρισμοι καὶ ἰδιότητες αὐτῶν. Ἀνατοκισμὸς.

Ἐκ τῆς Γεωγραφίας ξετεάζονται τὰ ἑξῆς θέματα :

Ὁ πληθυσμὸς τῆς γῆς, φυλαί, θρησκείαι, ἔθνη, κράτη, βαθμίδες πολιτισμοῦ. Αἱ χώραι τῆς Ἀσίας, τῆς Ἀφρικῆς, τῆς Ἀμερικῆς, τῆς Ὠκεανίας καὶ αἱ πρωτεύουσαι αὐτῶν. Θέσις, ὀριζόντιος διαμελισμὸς, ἔδαφος, κλίμα, κυριώτερα προϊόντα, πληθυσμὸς, σημαντικώτεροι πόλεις, ταξίδια, ἐμπόριον τῆς Ἑλλάδος μετὰ τῶν κρατῶν τῆς Εὐρώπης, τῆς Τουρκίας, τῆς Αἰγύπτου, τῆς Ἀργεντινῆς, τῆς Βραζιλίας, τοῦ Καναδᾶ καὶ τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν τῆς Β. Ἀμερικῆς. Συνοπτικὴ φυσικὴ καὶ πολιτικὴ ἐξέτασις τῆς Ἑλλάδος. Διοικητικὴ διαίρεσις τῆς Ἑλλάδος. Νομοί, πρωτεύουσαι αὐτῶν. Κυριώτερα παραγόμενα καὶ ἐξαγόμενα προϊόντα κατὰ μεγάλας περιφέρειάς τῆς Ἑλλάδος. Ἐξωτερικὸν ἐμπόριον τῆς Ἑλλάδος, ἐσωτερικαὶ συγκοινωνίαι. Δωδεκάνησος, Κύπρος, Βόρειος Ἡπειρος. Περιγραφή ταξιδίων ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος.

Τρόπος ἐξετάσεως

Οἱ ὑποψήφιοι ἐξεταζόμενοι εἶνε ἐλεύθεροι εἰς τὴν διατύπωσιν τῶν ἀποφύων των.

Τὰ θέματα καθορίζονται ὑπὸ τῆς Ἐξεταστικῆς Ἐπιτροπῆς διὰ κληρώσεως.

Οἱ ὑποψήφιοι ὀφείλουσιν νὰ χειρισθοῦν ἐλευθέρως τὸ τιθέμενον θέμα ἐκθέσεως, χρησιμοποιοῦντες τὴν καθαρεύουσαν ἢ τὴν δημοτικὴν γλῶσσαν. Ὡς πρὸς τὰ Μαθηματικὰ καὶ τὴν Γεωγραφίαν δεῖον νὰ λύσουν ἐν ζήτημα

ἐκ τῶν δύο τῆς Ἀριθμητικῆς, ἓν ἐκ τῶν δύο τῆς Ἀλγέβρας καὶ δύο ἐκ τῶν τριῶν τῆς Γεωγραφίας.

Ἐκαστον ζήτημα δύναται νὰ εἶναι σύνθετον ἐκ πλεόνων ἐπὶ μέρους ἐρωτήσεων ἢ ἐξ ὕλης καὶ προβλήματος ἢ ἐξ αὐτοτελοῦς ἀριθμητικῆς ἢ ἀλγεβρικῆς πράξεως καὶ προβλήματος κλπ. Τὰ διδόμενα ὡς ζητήματα ἀριθμητικῆς ἐπιλύονται ὑποχρεωτικῶς διὰ τῶν μεθόδων τῆς Ἀριθμητικῆς, τὰ δὲ τοιαῦτα τῆς Ἀλγέβρας διὰ τῶν μεθόδων τῆς Ἀλγέβρας.

Ἡ βαθμολογία τῆς Ἀριθμητικῆς καὶ Ἀλγέβρας εἶναι ἑνιαία, τοῦ οἰκείου βαθμοῦ ἀποτελοῦντος τὸν βαθμὸν τῶν Μαθηματικῶν.

Εἰς τὴν Ἐκθεσιν Ἰδεῶν λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν κατὰ σειρὰν ὁ τρόπος χειρισμοῦ τοῦ θέματος, ἡ συνέπεια καὶ ἡ ἀρτιότης τῆς ἐκφράσεως, τὸ συνεκτικὸν τῆς φράσεως, ὁ πλοῦτος τῶν νοημάτων, ἡ ἀκριβολογία, ἡ καλλιλογικὴ ἀξία, ἡ σύνταξις καὶ ἡ ὀρθογραφία εἰς ἣν γλῶσσαν ἐπροτίμησεν ὁ ἐξεταζόμενος, ἡ τάξις τοῦ γραπτοῦ, ἡ καθαρογραφία.

Ἐξετάζεται μόνον ἡ τεχνικὴ τῆς ἐκθέσεως, αἱ Ἰδεαὶ δὲν κρίνονται. Γραπτὸν, ἐν τούτοις, μὲ ἀπόψεις σαφῶς ἀντιθέτους πρὸς τοὺς κειμένους νόμους συνεπάγεται ἀποκλεισμὸν τοῦ ἐξεταζομένου, ἀνευ κρίσεως.

Εἰς τὰ Μαθηματικὰ καὶ τὴν Γεωγραφίαν, πλὴν τῆς ὀρθότητος τῶν ἀπαντήσεων, ἐξετάζονται : ὁ τρόπος χειρισμοῦ τοῦ θέματος, ἡ συντακτικὴ καὶ γραμματικὴ ὀρθότης τῶν φράσεων, ἡ ὀρθογραφία, ἡ τάξις τοῦ γραπτοῦ, ἡ καθαρογραφία.

Ἐκαστον γραπτὸν βαθμολογεῖται ὑπὸ δύο ἐξεταστῶν, εἰς περίπτωσιν δὲ διαφορᾶς δύο τουλάχιστον βαθμῶν ἀποφαίνεται ἡ Ἐξεταστικὴ Ἐπιτροπὴ.

Ἐπιτυχόντες

Θεωροῦνται ἐπιτυχόντες :

α) Οἱ λαβόντες βαθμὸν τουλάχιστον 10 εἰς ἕκαστον μάθημα (ἐπὶ βαθμολογικῆς κλίμακος 1-20).

β) Οἱ λαβόντες συνολικὸν ἄθροισμα τουλάχιστον 50, συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ βαθμοῦ τοῦ ἀπολυτηρίου τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως.

Εἰς τοὺς ἔχοντας συμπληρώσει διετὴ, τουλάχιστον, δημοσίαν ἢ ἰδιωτικὴν ὑπηρεσίαν, δεόντως ἀποδεδειγμένην, ἀναγνωρίζονται τρεῖς βαθμοὶ ἐπὶ πλεόν, προστιθέμενοι εἰς τὸ ἀνωτέρω ἄθροισμα διὰ τὴν ἐπίτευσιν τοῦ ἐλαχίστου ὀρίου τῶν 50 βαθμῶν.

Ἐγγράφονται ἀνευ ἐξετάσεων :

α) Οἱ ἔχοντες βαθμὸν ἀριστα (18, 19 καὶ 20) καὶ διαγωγήν, τουλάχιστον, κοσμίαν, ὑπὸ τὸν ὄρον ἐγγραφῆς των μέχρι τῆς 15ης Νοεμβρίου.

β) Οἱ περατώσαντες ἐπιτυχῶς τὸ Α' ἔτος, τουλάχιστον, ἄλλης ἀνωτάτης συναφοῦς Σχολῆς, μετ' ἀπόφασιν τῆς Σχολικῆς Ἐφορίας.

Ἐγγράφονται ἀνευ εἰσιτηρίων ἐξετάσεων εἰς τὸ Β' ἔτος σπουδῶν οἱ τριτοετεῖς τῆς Νομικῆς, Χημικῆς καὶ Φαρμακευτικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου, τῶν Σχολῶν Πολιτικῶν Μηχανικῶν, Μηχανολόγων, Ἡλεκτρολόγων καὶ Χημικῶν Μηχανικῶν τοῦ Πολυτεχνείου, τῆς Ἀνωτάτης Σχολῆς Ἐμπορικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Ἐπιστημῶν, ὡς καὶ τῶν ἰσοτίμων πρὸς τὰς ἄνω Σχολὰς Σχολῶν τῆς ἡμεδαπῆς καὶ ἀλλοδαπῆς, ὑπὸ τὸν ὄρον ἐξετάσεως των εἰς τὰ μαθήματα ἐκεῖνα τοῦ Α' ἔτους τὰ ὁποῖα δὲν ἐδιδάχθησαν εἰς τὴν Σχολὴν των.

Οὐδεὶς καὶ δι' οὐδένα λόγον ἐπιτρέπεται νὰ ἐγγραφῆ εἰς τὴν Σχολὴν μετὰ τὴν 31ην Δεκεμβρίου.

Οὐδεὶς σπουδαστῆς ἐγγράφεται ἀνευ προηγουμένης ἱατρικῆς ἐξετάσεως. Ἀποκλείεται ἡ ἐγγραφή σπουδαστοῦ πάσχοντος ἐκ μεταδοτικοῦ νοσήματος.

Ο Δ Η Γ Ι Α Ι

πρὸς τοὺς ὑποψηφίους τῶν εἰσαγωγικῶν ἐξετάσεων

Πρὸς ὑποβόηθῃσιν τῶν ὑποψηφίων παρατίθενται αἱ κατωτέρω ὁδηγίαι τῆς Σχολῆς :

1. Φροντίσατε νὰ εἰσθε εἰς τὸν τόπον τῆς ἐξετάσεως τὴν ὀρισθεῖσαν ἡμῶν καὶ ὦραν, φέροντες ἀπαραιτήτως τὴν προσωρινὴν σχολικὴν ταυτότητά σας. Ἄν βραδύνετε, θὰ ἀποκλεισθῆτε ἀπὸ τὰς ἐξετάσεις. Σκεφθῆτε πόσον αὐτὸ δύναται νὰ ἐπηρεάσῃ τὴν ζωὴν σας.

2. Νὰ εἰσθε ἐφωδιασμένοι μὲ στυλογράφον (ἢ μελανοδοχεῖον καὶ κονδυλοφόρον) καὶ γομολάστιχαν. Ἡ Σχολὴ θὰ σᾶς ἐφοδιάσῃ μὲ τὸ φύλλον χάρτου διὰ νὰ ἀπαντήσετε εἰς τὸ θέμα, μὲ εἰδικὸν φύλλον διὰ τὰς σημειώσεις σας καὶ μὲ τεμάχιον ἀπορροφητικοῦ χάρτου.

Ἄπαγορεύονται αἱ σημειώσεις, τὰ τετράδια, τὰ βιβλία, αἱ ἐφημερίδες καὶ πᾶν ὅ,τι γεννᾷ τὴν ὑπόνοιαν κακῆς χρησιμοποίησέως του.

3. Καταλάβετε τὴν ἡριθμημένην θέσιν σας μὲ τάξιν καὶ εὐπρέπειαν, ἀνταξίαν τῆς μορφώσεως καὶ ἀνατροφῆς σας. Συμμορφωθῆτε πρὸς τὰς ὁδηγίας τῶν ἐξεταστῶν καὶ τῶν ἐποπτῶν, διὰ νὰ διατηρηθῇ ἀτμόσφαιρα ἡρεμίας. ἡ ὁποία σᾶς εἶναι ἀπαραίτητος. Ἄποδείξτε ὅτι εἰσθε πολιτισμένοι.

4. Γράψατε τὸ ἐπώνυμόν σας μὲ κεφαλαία γράμματα καὶ μὲ στρογγυλὰ καθαρὰ γράμματα τὸ ὄνομά σας, τὸ πατρῶνυμον, τὸν ἀριθμὸν τῆς προσωρινῆς ταυτότητος, τὸν ἀριθμὸν τῆς θέσεώς σας, εἰς τὰς ἐπὶ τούτω θέσεις τοῦ πρὸς τὰ ἀριστερά σας μέρους τῆς ἐπικεφαλίδος. Εἰς τὰς προσδιωρισμένας θέσεις, δεξιὰ, γράψατε τὸ μάθημα εἰς τὸ ὁποῖον ἐξετάζεσθε καὶ τὴν ἡμερομηνίαν τῆς ἐξετάσεως. Ἡ θέσις ἐντὸς τοῦ μικροῦ ὀρθογωνίου δεξιὰ (αὐξ. ἀριθ. γραπτοῦ) θὰ συμπληρωθῇ ὑπὸ τῆς Ἐξεταστικῆς Ἐπιτροπῆς.

5. Ἀποβάλατε τὸν φόβον καὶ ἐργασθῆτε μὲ ἡρεμίαν. Τοῦτο πολὺ θὰ συντελέσῃ εἰς τὴν ἐπιτυχίαν σας. Μὴ ἐνοχλῆτε τὸν διπλανὸν σας καὶ μὴ ἐπιτρέπετε νὰ σᾶς ἐνοχλοῦν. Μὴ ἀποπειραθῆτε νὰ ἀντιγράψετε. Θὰ ἀποκλεισθῆτε τῶν ἐξετάσεων. Σεβασθῆτε τὸν ἑαυτὸν σας, τοὺς συνεξεταζομένους σας καὶ τὴν Σχολήν, ἡ ὁποία σᾶς θέλει συνεργάτας καί, ἐπομένως, ἐντίμους καὶ εὐπρεπεῖς.

6. Πρὶν δώσετε τὴν ἀπάντησιν σκεφθῆτε καλῶς καὶ διατυπώσατε μὲ τάξιν, μεθοδικῶς καὶ ἐλευθέρως, τὰς σκέψεις σας, ἀποφεύγοντες τὰς ἀοριστολογίας, καὶ τὰς ἀνευ περιεχομένου πομπώδεις ἐκφράσεις. Δύνασθε νὰ χρησιμοποιήσετε καθαρῶς τὴν δημοτικὴν γλῶσσαν, ἀρκεῖ αὕτη νὰ εἶναι συντακτικῶς καὶ γραμματικῶς ὀρθή.

Σεβόμεθα πᾶσαν γνώμην, διὰ νὰ σᾶς δώσωμεν τὸ παράδειγμα νὰ μάθετε νὰ σέβεσθε καὶ σεῖς τὴν γνώμην τῶν ἄλλων. Σᾶς βλέπομεν ἐλευθέρους ἀνθρώπους, διὸ καὶ ζητοῦμεν νὰ μᾶς ἐκθέσετε τὴν γνώμην σας καὶ ὄχι νὰ μᾶς πληροφορήσετε ποία νομίζετε ὅτι εἶναι ἡ ἰδική μας.

7. Γράψατε ἐναγνώστως καὶ μεθοδικῶς. Ἡ τάξις καὶ ἡ καθαρογραφία ἀνευ ἐπιτηδεύσεως σημαίνουν ὅτι κατέχετε τὸ θέμα, ὅτι σκέπτεσθε κανονικῶς καὶ ὅτι ἐκτιμᾶτε τὴν καλαισθησίαν. Ἀντιθέτως, ἡ κακογραφία σημαίνει, πολλάκις, προσπάθειαν συγκαλύψεως τῆς ἀγνοίας καὶ τῶν λαθῶν καί, ἴσως, κακὸν χαρακτήρα. Βοηθήσατε τὸν ἐξεταστὴν νὰ σᾶς κρίνῃ εὐχερῶς καὶ χωρὶς ἐκνευρισμόν. Μὴ λησμοῦητε ὅτι καὶ αὐτὸς εἶναι ἄνθρωπος.

8. Εἰς πᾶσαν σελίδα ἀφήνετε περιθώριον ἐπαρκές. Ἀποφεύγετε τὰς διαγραφάς, τὰς περὶ γραφὰς μεταξὺ τῶν σειρῶν καὶ τὰς ὑπεργραφὰς εἰς τὰ περιθώρια καὶ ἄνω καὶ κάτω τῶν γραμμῶν, διότι ἀποδεικνύουσιν ἔλλειψιν συστηματικῆς σκέψεως. Εἰς ἕκαστον θέμα γράψατε μὲ μεγαλύτερα γράμματα : «Λύσις (τάδε) ζητήματος»,—ὅπως καὶ εἰς πᾶσαν ἐρώτησιν—ἐὰν τὸ θέμα ἔχῃ περισσοτέρας ἐρωτήσεις γράψατε «(τάδε) ἐρώτησις». Μετὰ τὴν ἀπάντησίν σας εἰς ἕκαστην ἐρώτησίν μας—διὰ νὰ διευκολυνθῇ ἡ ἐξέτασις

τοῦ γραπτοῦ—ἀφήνετε μίαν κενὴν γραμμὴν, μεθ' ἑκάστην δὲ λύσιν τοῦ ὅλου ζητήματος, τρεῖς σειρὰς κενάς.

9. Μετὰ τὴν ἐκφώνησιν τοῦ θέματος, ὁ ἑξεταστὴς παρέχει διαφωτιστικὰς πληροφορίας, κατὰ τὴν ἀπόλυτον κρίσιν του. Πρέπει νὰ εἰσθε βέβαιοι ὅτι ἡ ἐπιθυμία του εἶναι νὰ σᾶς διαφωτίσῃ καὶ νὰ σᾶς διευκολύνη, ἐν τῷ μέτρῳ τοῦ πρέποντος. Αἱ ἐρωτήσεις ἐκ μέρους τῶν ὑποψηφίων, οἷονδῆποτε περιεχόμενον καὶ ἂν ἔχουν, δὲν ἐπιτρέπονται, διότι ἀντὶ νὰ διειλεγκάνουν δημιουργοῦν σύγχυσιν καὶ βλάβη. Ἀφοσιωθῆτε ἐξ ὀλοκλήρου εἰς τὸ γραπτὸν σας. Ὄργανώσατε μὲ τάξιν καὶ σύστημα τὴν ἐργασίαν σας. Πιστεύσατε ὅτι αὐτὸ θὰ σᾶς εἶναι πολὺ χρήσιμον. Ἡ ἐπιτυχία σας ἐξαρτᾶται ἀπὸ σᾶς τοὺς ἰδίους καὶ μόνον ἀπὸ σᾶς.

10. Ὁ χρόνος τῆς ἀπαντήσεως εἶναι ἀπολύτως καθωρισμένος. Οὐδεμία παράτασις ἐπιτρέπεται. Μόλις περατώσατε τὸ γραπτὸν σας, μελετήσατέ το με πολλὴν προσοχὴν καὶ χωρὶς ἐκνευρισμὸν, μεθ' ὃ παραδώσατέ το εἰς τὸν ἑξεταστὴν, καλύψατε ἐνώπιόν του τὸ ὄνομά σας, ἀφοῦ ἐπιδείξετε τὴν προσωρινὴν σας σχολικὴν ταυτότητα, καὶ ἐξέλθετε ἀμέσως τῆς αἰθούσης.

11. Οἱ ἑξετασταὶ ἐνθυμοῦνται ὅτι καὶ αὐτοὶ ὑπῆρξαν ἑξεταζόμενοι. Βεβαιωθῆτε ὅτι σᾶς κρίνουν μὲ δικαιοσύνην καὶ ἀγάπην. Εἶναι φίλοι ὅλων σας.

12. Μὴ ἐπιχειρήσατε νὰ μεταχειρισθῆτε πλάγια μέσα. Θὰ ἀποκλεισθῆτε ἀπὸ τὰς ἑξετάσεις ἢ θὰ βαθμολογηθῆτε μὲ μηδέν. Ὁ χρησιμοποιοῦν πλάγια μέσα ὑποβιβάζει τὸν ἑαυτόν του, προσπαθεῖ νὰ ἀδικήσῃ τοὺς συνυποψηφίους του, ἀποδεικνύει ἑλλειψιν ἠθους καὶ ἐμπιστοσύνης πρὸς τὴν Σχολὴν, παρακωλύει τὸ ἔργον τῆς καὶ βλάπτει, γενικώτερον, τὴν κοινωνίαν καὶ τὴν πολιτείαν.

Μάθετε νὰ εἰσθε ἀξιοπρεπεῖς καὶ ὄχι ἀναρριχώμενοι μὲ εὐτελεῖς μεθόδους.

Μὴ λησμονῆτε ὅτι ἀπὸ τοὺς Νέους ἀναμένει τὸ Ἔθνος μίαν νέαν δημοσουργικὴν ἐξόρμησιν, δυναμένην νὰ στηριχθῆ μόνον εἰς τὸ χρηστὸν ἦθος καὶ εἰς τὴν πραγματικὴν μόρφωσιν.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑΙ ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΙΣ

Οἱ σπουδασταὶ ὑποχρεοῦνται εἰς τὴν καταβολὴν :

α) Δικαιώματος ἐγγραφῆς	δρχ. 300
β) Διδάκτρων	
α' δόσις (ἄμα τῇ ἐγγραφῇ)	δρχ. 500
β' » (ἔως 31-1-1960)	» 500
γ' » (» 30-4-1960)	» 500
γ) Ὑπὲρ ἀνεγέρσεως κτιρίου	» 200
δ) Ὑπὲρ ἐντύπων	» 300
Τὸ ὅλον	» 2 300

Σ η μ. Οἱ σπουδασταὶ λαμβάνουν δωρεὰν τὰ περιοδικὰ τῆς Σχολῆς «Σπουδαί» καὶ «Νέα τῆς Α.Β.Σ.», ὡς καὶ ἄλλας ἐκδόσεις αὐτῆς.

Ἡ Σχολὴ χορηγεῖ ἀπαλλαγὰς ἐν ὄλῳ ἢ ἐν μέρει ἀπὸ τῶν διδάκτρων, μέχρις 25^ο/₁₀₀, εἰς τὰς κάτωθι κατηγορίας σπουδαστῶν, ὑπὸ τὸν ὄρον ὅτι εἰς τὸ ἀπολυτήριον τοῦ Σχολείου Μέσης Ἐκπαιδεύσεως ἔχουν βαθμὸν τουλάχιστον 14, ἐπὶ βαθμολογικῆς κλίμακος 1—20 ἢ εἰς τὸν τίτλον προαγωγῆς ἀπὸ ἔτους εἰς ἔτος ὅτι ἔχουν βαθμὸν τουλάχιστον 6 1/2 ἐπὶ βαθμολογικῆς κλίμακος τῆς Σχολῆς 1—10.

Οἱ ἔχοντες βαθμὸν ἄνω τοῦ 18 ἀπαλλάσσονται ὀλικῶς τῆς καταβολῆς διδάκτρων (ἤτοι τῶν δρχ. 1 500 ἐκ τοῦ ὡς ἄνω ποσοῦ).

ΙΔΡΥΜΑΤΑ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

Ἡ Α.Β.Σ. ἐνόμισεν ὅτι δὲν ἐκπληροῖ τελείως τὸν προορισμὸν τῆς ἀρκουμένη εἰς τὸν ρόλον Ἰδρύματος αὐστηρῶς ἀκαδημαϊκῆς διδασκαλίας. Ὑπερηφάνως, ἄλλωστε, διακηρύσσει τὸν ἐπαγγελματικὸν αὐτῆς χαρακτῆρα καὶ ἔχεται σταθερῶς τῆς ἀπόψεως ὅτι εἰς τὰς Ἀνωτάτας Σχολὰς τοῦ εἴδους τῆς ἡ θεωρία πρέπει νὰ παρέχεται, ἐν ᾧ μέτρῳ ἡ ἐφαρμογὴ χρειάζεται διὰ τὴν ἐπιτυχῆ ἀντιμετώπισιν τῶν προβλημάτων αὐτῆς, τὴν ἐπιστημονικὴν μέθοδον.

Πρεσβεύει ὅτι τὸ ἔργον τῆς ἀνωτάτης ἐπαγγελματικῆς ἐκπαιδεύσεως δὲν δύναται νὰ περιορίζεται εἰς τὸν ἐφοδιασμὸν τῶν σπουδαστῶν μὲ τὸν θεωρητικὸν μόνον ἐξοπλισμὸν, ὅσον καὶ ἂν οὗτος θεωρηθῆ ἄρτιος, ἀλλ' ὅτι πρέπει νὰ ἐπεκτείνεται ἐπὶ τοσοῦτον εἰς τὴν πρακτικὴν ἐν ταῖς Σχολαῖς κατάρτισιν, ὥστε οἱ ἐξερχόμενοι νὰ εἶναι ἔτοιμοι νὰ ἀναλάβουν εὐθύνας εἰς τὴν διαδικασίαν τῆς παραγωγῆς.

Πιστεύει, ἀκόμη, ὅτι τὸ ἔργον τῆς Σχολῆς, οὕτως διηρθρωμένης, δὲν σταματᾷ μὲ τὴν προγραμματικὴν κατάρτισιν τῶν σπουδαστῶν τῆς ἀλλ' ἐπεκτείνεται ἐπὶ τῆς ἐπιστημονικῆς ἀντιλήψεως ζητημάτων καὶ προβλημάτων ἐπηρεαζόντων τὴν καθόλου οἰκονομίαν τῆς χώρας καὶ τῆς παροχῆς πάσης δυνατῆς ἐπιστημονικῆς βοήθειας, τόσον πρὸς τοὺς ἀποφοίτους τῆς κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ἐπαγγελματικοῦ τῶν βίου, ὅσον καὶ πρὸς τοὺς ἔχοντας ἀνάγκην τοιαύτης λειτουργικῶν ὀργανισμοῦ τῆς ἐθνικῆς οἰκονομίας.

Διὰ τὸν λόγον τοῦτον, παραλλήλως πρὸς τὴν ἀπὸ ἔδρας διδασκαλίαν καὶ φροντιστηριακὴν ἐξάσκησιν, ἐμερίμνησε διὰ τὴν σύστασιν παρασχολικῶν ἰδρυμάτων, ἔχοντων τριπλοῦν προορισμὸν :

α) τὴν διαπαιδαγώγησιν τῶν σπουδαστῶν τῆς Σχολῆς —ἢ καὶ ἄλλων ἀτόμων— εἰς τὸν χειρισμὸν θεμάτων ἐφαρμογῆς καὶ τὴν ἐπιτυχῆ ἀντιμετώπισιν προβλημάτων τῆς πράξεως·

β) τὴν ἐπιμορφωτικὴν ἐξειδίκευσιν καὶ τὸν ἐπιστημονικὸν συγχρονισμόν λειτουργῶν τεταγμένων εἰς ὑστεροῦντας τομεῖς τῆς ἐν γένει οἰκονομίας·

γ) τὴν πολὺπλευρον κατὰ πλάτος, καὶ ἰδίᾳ εἰς βῆθος, μελέτην τῶν ζωτικῶν οἰκονομικῶν καὶ παραγωγικῶν προβλημάτων τῆς Χώρας, ὑπὸ τοῦ ἐν τῇ Σχολῇ καὶ περὶ τὴν Σχολὴν συγκεντρωμένου ἀρτίου ἐπιστημονικοῦ ἐπιτελείου, καὶ τὴν διερεύνησιν θεμάτων ἐιδικῶν, τιθεμένων εἰς αὐτὴν ὑπὸ ἐνδιαφερομένων ἐπιχειρήσεων, ἰδίως βιομηχανικῶν.

Ἡ Σχολὴ μέχρι τοῦδε ἔχει συστήσει τὰ κάτωθι Κέντρα Εἰδικῆς (θεωρητικῆς καὶ ἐφηρμοσμένης) Ἐκπαιδεύσεως:

α) τὸ Κέντρον Στατιστικῆς Ἐκπαιδεύσεως (Κ.Σ.Ε.)

β) τὸ Κέντρον Τουριστικῶν Μελετῶν (Κ.Τ.Μ.)

γ) τὸ Κέντρον Ὀργανώσεως καὶ Διοικήσεως (Κ.Ο.Δ.) *

δ) τὸ Κέντρον Κοινωνικῶν Σπουδῶν (Κ.Κ.Σ.) καὶ

ε) τὸ Κέντρον Ναυτιλιακῶν Σπουδῶν (Κ.Ν.Σ.).

Ἡ Σχολὴ φρονεῖ ὅτι μὲ τὰ ἀνω ἐπιμορφωτικὰ Κέντρα συμπληρῶναι τὴν ἐκπαιδευτικὴν τῆς προσπάθειαν. Πάντως, τὰ Κέντρα ταῦτα ἀποβλέπουσιν εἰς τὴν ἐξειδίκευσιν καὶ ἐπιμόρφωσιν διοικητικῶν στελεχῶν τῆς ἰδιωτικῆς οἰκονομίας καὶ τοῦ Κράτους καὶ δὲν ἀποτελοῦν σχολὰς «Πολυσχολικοῦ Ἰδρύματος», ἡ ἔννοια τοῦ ὁποίου εἶναι ἕξω τῶν ἐπιδιώξεων τῆς Σχολῆς.

Τὰ ὡς ἀνω Κέντρα ἀποτελοῦν ἔσωσχολικὰ Ἰδρύματα καὶ διοικοῦνται παρὰ Διοικητικῶν Ἐπιτροπῶν ἐξ ἀρμοδίων ἐπιστημόνων καὶ ἐκπροσώπων τῶν παραγωγικῶν τάξεων, ἐκλεγομένων ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Σχολῆς. Ἡ ἐκπαιδευτικὴ διεύθυνσις ἀνατίθεται εἰς τὸν «Διευθυντὴν Σπουδῶν», ἐκλεγόμενον μεταξὺ τῶν Τακτικῶν Καθηγητῶν τῆς Σχολῆς, ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου αὐτῆς.

* Εἶναι τὸ ὀνομαζόμενον διεθνῶς Business and Public Administration.

Είς τὰ Κέντρα Ειδικῆς Ἐκπαιδεύσεως ἐγγράφονται ὡς τακτικοὶ σπουδασταί: α) οἱ ἔχοντες περατώσει ἐπιτυχῶς τὸ Γ' ἔτος σπουδῶν τῆς Ἀνωτάτης Βιομηχανικῆς Σχολῆς. Δι' αὐτοὺς ἡ φοίτησις εἰς τὰ Κέντρα Εἰδικῆς Ἐκπαιδεύσεως ἀποτελεῖ τὸ Δ' ἔτος σπουδῶν.

β) οἱ πτυχιούχοι ἄλλων Σχολῶν τῆς Ἀνωτάτης Ἐκπαιδεύσεως ὡς καὶ τῶν Παιδαγωγικῶν Ἀκαδημιῶν καὶ ἄλλων εἰδικῶν Σχολῶν ἀνωτάτης ἐκπαιδεύσεως μετ' ἐγκρίσιν τῆς ἀρμοδίας Ἐπιτροπῆς.

γ) οἱ ἔχοντες ἀπολυτήριον σχολείου Μέσης Ἐκπαιδεύσεως καὶ πενταετῆ εὐδόκιμον δημοσίαν ἢ ἰδιωτικὴν ὑπηρεσίαν*.

Μετὰ τὸ πέρασ τῶν σπουδῶν, οἱ σπουδασταὶ ὑφίστανται κατ' Ἰουνίου ἢ Σεπτεμβρίου γραπτὴν καὶ προφορικὴν ἐξέτασιν εἰς τὴν διδαχθεῖσαν ὕλην καὶ δικαιούνται νὰ τύχουν «πιστοποιητικοῦ εἰδικῶν σπουδῶν».

Διὰ τὸ Ἀκαδημαϊκὸν ἔτος 1959-1960, ἅπαντες οἱ ἐγγεγραμμένοι εἰς ἓν τῶν Κέντρων Ἐκπαιδεύσεως ὑποχρεούνται εἰς καταβολὴν δρχ. 1 500 εἰς τρεῖς δόσεις τῶν 500 δρχ. Εἰς τὸ ποσὸν τοῦτο περιλαμβάνεται καὶ ἡ ἀξία τῶν παρεχομένων ἐντύπων. Ἀπὸ τοῦ Ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους 1960-1961 αἱ οἰκονομικαὶ ὑποχρεώσεις τῶν σπουδαστῶν τῶν Κέντρων θὰ εἶνε αἱ αὐταὶ μετὰ τὰς ὑποχρεώσεις τῶν λοιπῶν σπουδαστῶν τῆς Σχολῆς.

ΤΟ ΚΕΝΤΡΟΝ ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ (Κ.Σ.Ε.)

Ἡ Σχολή, εὐθὺς μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν ὀργανωθεῖσα ὡς Ἰδρυμα τῆς Ἀνωτάτης Ἐκπαιδεύσεως, ἔθεώρησε τὴν Στατιστικὴν ἀπαραίτητον μέρος τοῦ κύκλου διδασκαλίας τῆς, πρὸς μὲν ἄνω τῶν ἀνωτέρων διοικητικῶν στελεχῶν, τόσον τοῦ Κράτους ὅσον καὶ τῶν ἐν γένει οἰκονομικῶν ὀργανισμῶν. Οὕτω, συνεστήθη, διὰ πρώτην φορὰν ἐν Ἑλλάδι, τακτικὴ ἔδρα Στατιστικῆς, καλύπτουσα ἀφ' ἑνὸς μὲν τὰς βασικὰς ἀπαιτήσεις τῆς Στατιστικῆς Μεθοδολογίας ἀφ' ἑτέρου δὲ τὴν Οἰκονομικὴν Στατιστικὴν, με ἰδιαιτέραν ἔμφασιν εἰς τὰ θέματα τῶν ἀριθμοδεικτῶν καὶ τῶν χρονολογικῶν σειρῶν. Ἡ καθυστέρησις εἰς τὴν διδασκαλίαν τῆς Στατιστικῆς ἦτο, τουλάχιστον, ἀνεξήγητος. Διότι, ἐνῶ ἡ Ἑλλάς, ἀποδίδουσα τὴν δέουσαν ἀξίαν εἰς τὴν μεγάλην σημασίαν καὶ χρησιμότητα τῆς Στατιστικῆς, ἔμεριμνησεν, εὐθὺς ἅμα τῇ ὀργανώσει τῆς εἰς ἀνεξάρτητον Κράτος, διὰ τὴν σύστασιν τῶν πρώτων κρατικῶν στατιστικῶν γραφείων, πρὸς συγκέντρωσιν στατιστικῶν πληροφοριῶν ἀπαραιτήτων εἰς τὴν διοίκησιν, ἐν τούτοις οὐδεμίαν παράλληλον πρόνοιαν ἔλαβε διὰ τὴν σχετικὴν διδασκαλίαν πρὸς μὲν ἄνω τῶν εἰδικῶν προσωπικῶν.

Τὸ μέγα τοῦτο κενὸν καὶ τὴν ἀδικαιολόγητον καθυστέρησιν πρώτη** ἐξ ὄλων τῶν Ἀνωτάτων Σχολῶν διείδε ἡ Σχολή καὶ παραλλήλως πρὸς τὴν ἔδραν τῆς Στατιστικῆς, τὴν ὅποιαν ἱδρυσεν, ἔκαμεν ἐν ἀκόμῃ ἀποφασιστικὸν βῆμα εἰς τὴν ὀργανώσιν τῆς Στατιστικῆς Ἐκπαιδεύσεως ἐν Ἑλλάδι καὶ ἀνατεκρίθη εἰς μίαν ἐπιτακτικὴν ἔθνικὴν ἀνάγκην, διὰ τῆς ἱδρύσεως τοῦ Κέντρου Στατιστικῆς Ἐκπαιδεύσεως.

Τὸ Κέντρον Στατιστικῆς Ἐκπαιδεύσεως ἀποβλέπει εἰς τοὺς ἀκολουθοῦσας σκοποὺς:

α) Νὰ μορφώσῃ ἐπιστήμονας εἰδικούς διὰ τὴν στατιστικὴν ἐπεξεργασίαν καὶ ἀνάλυσιν τῶν πολυαριθμῶν στοιχείων ἅτινα συγκεντρῶνται ἐπὶ τῶν ποικίλων ἐκδηλώσεων τῆς συγχρόνου οἰκονομικῆς καὶ κοινωνικῆς δραστηριότητος τοῦ Κράτους καὶ τῶν Ὄργανισμῶν.

β) Νὰ μορφώσῃ τὰ ἀνώτερα στελέχη τῆς Ἐθνικῆς Στατιστικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἑλλάδος καὶ τῶν μεγάλων Οἰκονομικῶν Ὄργανισμῶν μετὰ ἓν πλῆρες σύστημα διδασκαλίας.

* Τὰ μαθήματα δύνανται ἐπίσης νὰ παρακολουθήσουν οἱ ἔχοντες ἀπλῶς ἀπολυτήριον Σχολείου Μέσης Ἐκπαιδεύσεως ἐὰν ἐπιτύχουν εἰς εἰδικὴν εἰσιτήριον ἐξέτασιν.

** Καὶ ἐπὶ μακρὰ ἔτη μόνη.

γ) Νά μορφώση, ὁμοίως, ἐμπορικούς στατιστικούς ὑπαλλήλους τῶν μεσαίων καὶ μικρῶν ἐπιχειρήσεων, κοινωφελῶν ἰδρυμάτων, δημοσίων ὀργανισμῶν καὶ ἰδία τοὺς ὑπαλλήλους Β' κατηγορίας τῆς Ἐθνικῆς Στατιστικῆς Ὑπηρεσίας.

Διὰ τὴν κάλυψιν τοῦ εὐρυτάτου τούτου πεδίου δραστηριότητος, τὸ Κ.Σ.Ε. ὀργανώθη μὲ διετῆ κύκλον σπουδῶν, ἀπὸ δὲ τοῦ τρέχοντος Ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους προβλέπεται ἡ ὀργάνωσις καὶ λειτουργία Προπαρασκευαστικοῦ Τμήματος, βάσει τοῦ ὑπὸ ἔκδοσιν Βασιλικοῦ Διατάγματος, εἰς τὸ ὁποῖον καθορίζονται πᾶσαι αἱ λεπτομέρειαι ἀναφορικῶς πρὸς τὰ διδασκόμενα μαθήματα, τὴν διαδικασίαν ἐγγραφῆς τῶν σπουδαστῶν, τὰς ἐξετάσεις κλπ.

Ὅπως, τὰ εἰς τὸ Προπαρασκευαστικὸν Τμήμα διδασκόμενα μαθήματα εἶνε :

- α) Εἰσαγωγή εἰς τὴν Μαθηματικὴν Ἀνάλυσιν
- β) Τεχνικὴ τῆς Ἐπεξεργασίας τῶν στατιστικῶν δεδομένων
- γ) Στοιχεῖα Στατιστικῆς Μεθοδολογίας.

Τὰ διδασκόμενα μαθήματα εἶναι τὰ ἑξῆς :

ΠΡΩΤΟΣ ΚΥΚΛΟΣ ΣΠΟΥΔΩΝ

Πρῶτον ἐξάμηνον

1. Εἰσαγωγή εἰς τὴν Μαθηματικὴν Ἀνάλυσιν.
2. Στατιστικὴ Μεθοδολογία.
3. Θεωρία καὶ Τεχνικὴ Στατιστικῶν Ἐρευνῶν.
4. Δημογραφικὴ Στατιστικὴ.
5. Δημογραφικὴ Ἀνάλυσις.
6. Οἰκονομικὴ Στατιστικὴ.
7. Πολιτικὴ Οἰκονομία.

ΔΕΥΤΕΡΟΣ ΚΥΚΛΟΣ ΣΠΟΥΔΩΝ

A) Στατιστικαὶ Μέθοδοι εἰς τὴν Βιομηχανίαν

1. Μαθηματικὴ Στατιστικὴ.
2. Στατιστικὴ Ἀνάλυσις.
3. Ἐλεγχος ποιότητος.

B) Μαθηματικὴ Στατιστικὴ καὶ Οἰκονομετρικὴ:

1. Μαθηματικὴ Στατιστικὴ.
2. Στατιστικὴ Ἀνάλυσις.
3. Οἰκονομετρικὴ.

Ἡ ἐξέτασις τῶν ὑπ' ἀριθ. 1-7 εἶναι ὑποχρεωτικὴ διὰ τοὺς σπουδαστὰς τοῦ 4ου ἔτους τῆς Σχολῆς, τοὺς ὑποψηφίους διὰ τὸ Πτυχίον τῆς Ἀνωτάτης Βιομηχανικῆς Σχολῆς καὶ ἐγγεγραμμένους δι' εἰδίκευσιν εἰς τὸ Κέντρον Στατιστικῆς Ἐκπαιδεύσεως.

ΤΟ ΚΕΝΤΡΟΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ (Κ.Κ.Σ.)

Ἡ Σχολὴ ἐθεώρησε χρέος τῆς ἀπέναντι τῆς Ἑλληνικῆς κοινωνίας νὰ συστήσῃ τὸ Κέντρον Κοινωνικῶν Σπουδῶν. Εἶναι γνωστὸν ὅτι τὰ κοινωνικά προβλήματα ἔχουν πολὺπλοκον σύνθεσιν. Εἰς τὴν ὀρθὴν ἀντιμετώπισιν αὐτῶν δὲν συμβάλλει μόνον ἡ πλήρης γνῶσις τῆς οἰκονομικῆς πλευρᾶς, ἐκείνης δηλαδὴ ἣτις συνδέεται μὲ τὰς ἐγγυτέρας ἢ ἀπωτέρας οἰκονομικὰς συνεπειὰς αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ ἡ ἠθικὴ, ἡ ψυχολογικὴ, ἡ ὑγιεινὴ, ἡ παιδαγωγικὴ καὶ ἡ κοινωνικὴ ἀποψις αὐτῶν. Ἡ Ἑυρωπαϊκὴ Οἰκονομικὴ Κοινότης ἀφ' ἑνὸς καὶ ἀφ' ἑτέρου ἡ εἰρηνικὴ χρησιμοποίησις τῆς ἀτομικῆς ἐνεργείας καὶ ὁ αὐτοματισμὸς θὰ ἐπιφέρουν ἀνατροπὴν εἰς τὰς παραδεδομένας μεθόδους ἀντιμετωπίσεως τῶν κοινωνικῶν προ-

βλημάτων και θα καταστήσουν αναγκαίαν τὴν θέσπισιν νέων κοινωνικῶν πολιτικῶν μέτρων. Ἄλλὰ δὲν εἶναι μόνον τοῦτο, ὑπάρχει καὶ μία ἄλλη, ἐξ ἴσου σοβαρά, πλευρά, ἡ τῆς μορφώσεως κοινωνικῶν ὑπαλλήλων ἐν Ἑλλάδι. Σήμερον ἐδημιουργήθη εἰς τὴν χώραν μας εἰς πολυπληθῆς κλάδος κοινωνικῶν λειτουργῶν, οἱ ὅποιοι ἀπασχολοῦνται τὸσον εἰς τὰς κρατικὰς ὑπηρεσίας, ὅσον καὶ εἰς τὰς διαρκῶς πληθυσνομένας ὑπηρεσίας ὀργανισμοῦ δημοσίου δικαίου. Ἄρκει νὰ σκεφθῶμεν τὰς χιλιάδας τῶν ὑπαλλήλων οἱ ὅποιοι ἐργάζονται εἰς τοὺς ἀσφαλιστικούς ὀργανισμούς, τὰ γραφεῖα εὐρέσεως ἐργασίας, τὰ Κέντρα κοινωνικῆς προνοίας κλπ. ἢ τὸ πλῆθος τῶν προσώπων τῶν ἐχόντων πάσης φύσεως ἀνάμειξιν εἰς τὰς κοινωνικὰς ὑποθέσεις, συνδικαλιστῶν κλπ. Πάντες οὗτοι οὐδεμίαν σχεδὸν διαθέτουν προπαιδευσιν διὰ τὸ ὑψηλὸν λειτουργημὰ τοῦ κοινωνικοῦ λειτουργοῦ ὅπερ ἀσκοῦν. Καὶ ἐκεῖνοι ἀκόμη οἱ ὅποιοι ἔτυχον ἀνωτάτης ἐκπαίδευσως καὶ χρησιμοποιοῦνται, ὡς ἐκ τούτου, εἰς τὰς καιρίας θέσεις τοῦ κοινωνικοῦ μηχανισμοῦ δὲν ἔχουν ὠλοκληρωμένην κοινωνικὴν κατάρτισιν, ἀφοῦ, ὅπως εἶναι γνωστὸν, βασικὰ μαθήματα κοινωνικῆς μορφώσεως δὲν διδάσκονται εἰς τὰς ἀνωτάτας σχολὰς ἀλλὰ καὶ ὅταν τυχὸν διδάσκονται τινὰ ἐξ αὐτῶν περιορίζονται εἰς γενικότητα, αἰτίνας δὲν ἀρκοῦν διὰ νὰ καταρτίσουν ἕνα κατὰ τὰ ἄλλα καλὸν ἐπιστήμονα καὶ ὠλοκληρωμένον κοινωνικὸν λειτουργόν, προωρισμένον, πολλὰκις, δὲν εἶναι καὶ ἡγετικὸν στέλεχος. Ἡ κατάστασις αὕτη, ὡς εἶναι φυσικόν, ὑποβιβάζει σημαντικὰ τὴν στάθμην τῆς ἀποδόσεως τῶν κοινωνικῶν μας ὑπηρεσιῶν.

Σκοπὸς τοῦ Κ.Κ.Σ. εἶναι ἡ ἔρευνα τῶν κοινωνικῶν προβλημάτων καὶ ἡ διδασκαλία τῶν συναφῶν μαθημάτων, πρὸς καταρτισμὸν ἐδικῶν ἐπιστημόνων καὶ στελεχῶν τῶν ἀρμοδίων Δημοσίων Ὑπηρεσιῶν, Ὄργανισμῶν, Ἰδρυμάτων καὶ Ἰδιωτικῶν μονάδων.

Τὰ διδασκόμενα μαθήματα εἶναι τὰ ἐξῆς :

1. Κοινωνιολογία (ἰδίᾳ Βιομηχανική)
2. Κοινωνικὰ καὶ Οἰκονομικὰ προβλήματα
3. Κοινωνικὴ Πολιτικὴ
4. Κοινωνικὴ Πρόνοια
5. Κοινωνικὴ Ἀσφάλισις
6. Κοινωνικὴ Νομοθεσία
7. Οἰκονομικὸν Δίκαιον
8. Κοινωνικὴ Ψυχολογία καὶ Ψυχολογία τῆς Ἐργασίας
9. Αἱ ἀνθρώπιναι σχέσεις (ἰδίᾳ ἐν τῇ ἐργασίᾳ)
10. Ὄργάνωσις, Διοίκησις καὶ Λογιστικὴ Κοινωνικῶν Μονάδων
11. Εἰσαγωγή εἰς τὴν Φιλοσοφίαν
12. Ἱστορία τοῦ Πολιτισμοῦ
13. Πολιτικὴ Οἰκονομία
14. Ἱστορία Οἰκονομικοῦ βίου καὶ θεωριῶν
15. Ἱστορία Ἐργασίας καὶ Συνδικαλισμοῦ
16. Ὑγιεινὴ τῆς Ἐργασίας καὶ πρόληψις ἐργατικῶν ἀτυχημάτων
17. Εἰσαγωγή εἰς τὸ Δίκαιον
18. Ὄργάνωσις Ἑλληνικοῦ Κράτους
19. Οἰκονομικὰ Μαθηματικὰ καὶ Στατιστικὴ.

Ἡ ἐξέτασις τῶν ὑπ' ἀριθ. 1-9 εἶναι ὑποχρεωτικὴ διὰ τοὺς σπουδαστὰς τοῦ 4ου ἔτους τῆς Σχολῆς, τοὺς ὑποψηφίους διὰ τὸ Πτυχίον τῆς Ἀνωτάτης Βιομηχανικῆς Σχολῆς καὶ ἐγγεγραμμένους εἰς τὸ Κέντρον Κοινωνικῶν Σπουδῶν πρὸς εἰδίκευσιν.

ΤΟ ΚΕΝΤΡΟΝ ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ (Κ.Τ.Μ.)

Ἡ σημασία τοῦ τουρισμοῦ, τῆς βιομηχανίας αὐτῆς τῶν ξένων, ὡς ἀπεκλήθη, καὶ ἡ ἀξία αὐτοῦ ὡς πλουτοπαραγωγικοῦ παράγοντος, ἐγένετο ἤδη καὶ παρ' ἡμῶν ἀντιληπτή, ὥστε ἀπὸ τιῶν ἐτῶν νὰ καταβάλλεται ἀξιόλογος καὶ σοβαρὰ προσπάθεια, τοσὺν ἐκ μέρους τοῦ Κράτους ὅσον καὶ ὑπὸ τῆς ἰδιωτικῆς πρωτοβουλίας, πρὸς ἔντονον ἐκμετάλλευσιν αὐτοῦ.

Τὰ τουριστικὰ δεδομένα τῆς Ἑλλάδος, ὡς ἐκ τῆς γεωγραφικῆς τῆς θέσεως, τῶν φυσικῶν τῆς καλλονῶν, τοῦ εὐκραοῦς τῆς κλίματος, τοῦ πλοῦτου τῶν κειμηλίων ἐκ τῆς μακρῶν ἱστορίας τῆς καὶ ὡς κοιτίδος τοῦ δυτικοῦ πολιτισμοῦ κλπ., τοποθετοῦν αὐτήν, ἀπὸ ἀπόψεως τῶν προϋποθέσεων πρὸς ἀνάπτυξιν τοῦ τουρισμοῦ, εἰς εὐνοϊκωτάτην θέσιν, ἐν σχέσει πρὸς ἄλλας χώρας, τουριστικῶς προηγμένας.

Ἡ ἐπὶ ὑγιῶν βάσεων ἐκμετάλλευσιν τῶν προϋποθέσεων αὐτῶν εἶναι βέβαιον ὅτι θὰ ἐξασφαλίῃ εἰς τὴν χώραν μας λαμπρὸν τουριστικὸν μέλλον, θὰ καταστήθῃ δὲ ὁ τουρισμὸς, σταθερῶς καὶ συνεχῶς αὐξανόμενος, παγὰ πηγὴ πόρων τῆς Ἑλληνικῆς ἐθνικῆς οἰκονομίας. Ἡ κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη, κατὰ γεωμετρικὴν πρόοδον, αὐξήσις τῶν ποσῶν τοῦ κατ' ἔτος ἐκ τοῦ τουρισμοῦ εἰσρέοντος συναλλαγματος ἀσφαλῶς θὰ ἐχῆ πείσει καὶ τοὺς πλέον σκεπτικιστὰς καὶ ἀμφιβάλλοντας περὶ τῆς ἀξίας τοῦ πλουτοπαραγωγοῦ αὐτοῦ πόρου καὶ περὶ τῆς ἀνάγκης ἀξιοποιήσεως αὐτοῦ.

Ὁ τουρισμὸς, ὑπὸ τὴν σημερινὴν αὐτοῦ μορφήν, παρουσιάζει πολυσχιδῆ προβλήματα, διὰ τὴν λύσιν τῶν ὁποίων δὲν ἀρκοῦν πάντοτε αἱ πρακτικαὶ μόνον γνώσεις. Ἡ ἀντιμετώπισις, ἀφ' ἑτέρου, τῶν προβλημάτων αὐτῶν ἀπαιτεῖ ἐνδελεχῆ καὶ συστηματικὴν ἀπὸ θεωρητικῆς ἀπόψεως ἔρευναν, τὰ συμπεράσματα τῆς ὁποίας νὰ ἀποτελοῦν τὸ σταθερὸν ἐπιστημονικὸν ἔρεισμα, διὰ τὸν καταρτισμὸν ἐνὸς τουριστικοῦ προγράμματος καὶ τὴν ἐν τῇ πράξει ἐφαρμογήν τῶν κατ' ἰδίαν ἐνδεικνυμένων λύσεων. Ἐπιστημονικῆ, λοιπὸν, μελέτῃ τῶν κατ' ἰδίαν θεμάτων τοῦ τουρισμοῦ καὶ κατάρτισιν τῶν ἀσχολουμένων μὲ τὰ προβλήματα αὐτά, διὰ τῆς παρ' αὐτῶν ἀποκτήσεως εἰδικῶν γνώσεων, θὰ συντελέσουν ὥστε τὰ ἐκάστοτε πρὸς προαγωγήν καὶ ἐνίσχυσιν τοῦ τουρισμοῦ λαμβανόμενα μέτρα νὰ μὴ εἶνε προιόντα προχείρου σκέψεως, σποραδικῶν ἐνεργειῶν ἢ ἐμφορομένα ἀπὸ σημαντικὴν δόσιν ἐμπειρισμοῦ, ὡς δυστυχῶς συμβαίνει μὲ πολλὰ ἐξ ἐκείνων ἅτινα ἔχουν ληφθῆ μέχρι σήμερον.

Ἐπεκτείνουσα τὴν κοινωφελῆ τῆς προσπάθειαν ἡ Α.Β.Σ. ἦτο φυσικόν, μεταξὺ τῶν ἀντικειμένων πρὸς ἃ κατευθύνεται ἡ πρωτοποριακῆ, ὡς συνήθως, δρᾶσις αὐτῆς, νὰ συμπεριλάβῃ καὶ τὴν ἰδιάζουσαν μορφήν τῆς βιομηχανίας τῶν ξένων, τὸν τουρισμὸν. Προῆλθε λοιπὸν δι' ἀποφάσεως τοῦ Δ. Συμβουλίου εἰς τὴν ἴδρυσιν τοῦ Κέντρου Τουριστικῶν Μελετῶν (Κ.Τ.Μ.), συγκαταλέγουσα οὕτω καὶ τὸν τουρισμὸν μεταξὺ τῶν ἀντικειμένων τοῦ κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἐρευνητικοῦ καὶ ἐκπαιδευτικοῦ τῆς προγράμματος.

Σκοπὸς τοῦ Κέντρου Τουριστικῶν Μελετῶν ὀρίζεται ἡ μελέτῃ τῶν προβλημάτων τουριστικῆς οἰκονομίας, νομοθεσίας καὶ πολιτικῆς, ἢ ὑπόδειξις τῶν ἐπὶ τῶν σχετικῶν ζητημάτων ληπτέων μέτρων, ἢ ὑποβοήθησις σπουδαστῶν καὶ πτυχιούχων τῆς ἀνωτάτης ἐκπαιδεύσεως καὶ παντὸς ἄλλου ἐνδιαφερομένου εἰς τὴν ἐπεξεργασίαν θεμάτων τουριστικοῦ περιεχομένου, ὡς ἐπίσης καὶ ἡ σύνταξις σχετικῶν μελετῶν, ἢ διαμόρφωσις ἀνωτέρων τουριστικῶν στελεχῶν καὶ, τέλος, ἡ διάδοσις τῶν τουριστικῶν ἀρχῶν καὶ ἡ ἀνάπτυξις τῆς τουριστικῆς ἐν τῇ χώρᾳ συνειδήσεως.

Τὸ Κέντρον Τουριστικῶν Μελετῶν ἴδρυσε τὸ «Κέντρον Τουριστικῆς Ἐκπαιδεύσεως» (Κ.Τ.Ε.) διὰ τὴν εἰδικὴν μόρφωσιν στελεχῶν τῶν τουριστικῶν Ὄργανισμῶν δημοσίου δικαίου καὶ τῶν τουριστικῶν ἐπιχειρήσεων, ὡς καὶ τὴν εἰδίκευσιν ἐπιστημόνων περὶ τὰ τουριστικὰ ζητήματα τῆς Χώρας.

Τὰ διδασκόμενα μαθήματα είναι τὰ ἑξῆς :

1. Ἱστορία τοῦ Ἑλληνικοῦ Πολιτισμοῦ
2. Ἀρχαιολογικοί Τουριστικοὶ Χῶροι
3. Τουριστικὴ Οἰκονομία, Νομοθεσία καὶ Πολιτικὴ
4. Ξενοδοχειακὴ Οἰκονομία καὶ Νομοθεσία
5. Ὁργάνωσις, Διοικήσις καὶ Λογιστικὴ Τουριστικῶν Μονάδων
6. Ἑλληνικαὶ Ἱαματικά Περιοχὰι (κλιματοθεραπείας, ὑδροθεραπείας κλπ.)
7. Αἱ Συγκοινωνίαί τῆς Ἑλλάδος
8. Ἱστορία τῆς Τέχνης.
9. Ἡ Ἑλληνικὴ Οἰκονομία
10. Τὰ Δημόσια Οἰκονομικά τῆς Ἑλλάδος
11. Τουριστικὴ Διαφήμισις
12. Τουριστικὴ Δεοντολογία
13. Διοικητικὴ Ὁργάνωσις τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους
14. Ἑλληνικὴ Λαογραφία
15. Ἑλληνικὴ Λαϊκὴ Τέχνη
16. Συναλλαγματικὴ καὶ Τελωνειακὴ Νομοθεσία
17. Πολεοδομικά προβλήματα
18. Ὑγιεινὴ Τουριστικῶν Χώρων
19. Τουριστικὴ Γεωγραφία.

Ἡ ἐξέτασις τῶν ὑπ' ἀριθ. 1-7 μαθημάτων εἶναι ὑποχρεωτικὴ διὰ τοὺς σπουδαστὰς τοῦ Δ' ἔτους, τοὺς ἐγγεγραμμένους εἰς τὸ Κέντρον Τουριστικῆς Ἐκπαιδεύσεως πρὸς εἰδικεῦσιν καὶ ὑποψηφίους διὰ τὸ Πτυχίον τῆς Ἀνωτάτης Βιομηχανικῆς Σχολῆς.

ΤΟ ΚΕΝΤΡΟΝ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΣ ΚΑΙ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ (Κ.Ο.Δ.)

Ἀπὸ τῆς ἀπελευθερώσεως καὶ τῆς ὀριστικῆς διαμορφώσεως τῆς Σχολῆς ὡς ἀνωτάτου Ἰδρύματος οἰκονομικοδιοικητικῆς μορφώσεως, κύριος σκοπὸς αὐτῆς ἐτάχθη ἡ δημιουργία διοικητικῶν στελεχῶν τῶν διαφόρων οἰκονομικῶν μονάδων καὶ τοῦ Κράτους, ἐμπνεομένων ἀπὸ τὰς ἀρχὰς τῆς ἐπιστημονικῆς ὁργανώσεως τῆς ἐργασίας. Ἐνεκα τούτου, ἡ Σχολὴ ἀπέδωσε πρωταρχικὴν σημασίαν εἰς τὰ μαθήματα τῆς Ὁργανώσεως τῶν Ἐπιχειρήσεων καὶ τῶν Ἐργοστασίων, τὰ ὁποία μετὰ τῆς Κοινωνικῆς Πολιτικῆς, τῆς Ψυχοτεχνικῆς καὶ Φυσιολογίας τῆς Ἐργασίας καὶ τῆς Ἐπαγγελματικῆς Ὑγιεινῆς περιέλαβεν εἰς ἴδιον κύκλον, ὑπὸ τὸν τίτλον «Μαθήματα ἀνθρώπινου παράγοντος».

Εἶναι γνωστόν, ὅτι τὰ μαθήματα ταῦτα ἀπετέλεσαν τὴν βασικὴν ἰδιορρυθμίαν τῆς Σχολῆς καὶ ἐν τῶν διακριτικῶν τῆς γνωρισμάτων. Ἡ ἔρευνα καὶ ἡ διδασκαλία τῶν θεμάτων τούτων ἐγέννησε πολλάκις ἀντιδράσεις ἢ συνήντησε τὴν ἔλλειψιν ἐνδιαφέροντος καὶ κατανοήσεως. Σήμερον, πάντες ἀντιλαμβάνονται ὅτι διερχόμεθα τὴν ἐποχὴν τῆς ὁργανώσεως καὶ ἀλλοίμονον εἰς τὸν τόπον μας, ἂν μάλιστα πραγματοποιηθῇ ἡ εὐρωπαϊκὴ ἐνότης, ἐὰν δὲν κυριαρχηθῇ εἰς πᾶσαν οἰκονομικὴν καὶ κοινωνικὴν του ἐκδήλωσιν ἀπὸ τὸ πνεῦμα ὁργανώσεως, καὶ ὀρθολογικῆς διοικήσεως.

Αἱ σύγχρονοι ραγδαῖαι ἐξελίξεις τῆς τεχνικῆς προόδου, συνοδευόμεναι ἀπὸ μίαν διαγραφωμένην πνευματικὴν ἐπανάστασιν ὡς πρὸς τὸν τρόπον ἀντιμετω-

πίσσεως τῶν τεχνικῶν, οικονομικῶν καὶ κοινωνικῶν προβλημάτων τῆς ἐποχῆς μας, ἐπιβάλλουν ριζικὴν ἀναθεώρησιν τῶν ἐκπαιδευτικῶν μεθόδων.

Ἀναγνωρίζεται σήμερον, καὶ ἐν Ἀμερικῇ ἀκόμη, ὅτι, εἰς τὸ μέλλον, τὸ ὄριον ἀναπτύξεως τῆς εὐημερίας μιᾶς χώρας δὲν συνδέεται οὔτε μὲ τὴν σπάνιν τῶν πρώτων ὑλῶν οὔτε μὲ τὴν ἔλλειψιν ἐργατικῶν χειρῶν ἢ τὸν κορεσμόν τῶν ἀγορῶν καταναλώσεως ἀλλὰ θὰ ἐξαρτηθῆ ἀποκλειστικῶς ἀπὸ τὰς ἀνθρωπίνας ἰκανότητάς διοικήσεως. Τὸ 1959 δὲν δυνάμεθα νὰ διοικήσωμεν μὲ μεθόδους τοῦ 1929 ἢ τοῦ 1939. Ὅ,τι χθὲς ἦτο καλόν, σήμερον εἶναι ζητερασμένον.

Πρέπει, ὅθεν, καὶ οἱ ὑπεύθυνοι τῶν τυχῶν τῶν ἐπιχειρήσεων καὶ ἐκεῖνοι οἱ ὅποιοι φιλοδοξοῦν ὅπως ἡγηθοῦν αὐτῶν (εἰς οἰανδήποτε βαθμίδα τῆς ἱεραρχίας καὶ ἂν εὐρίσκωνται) νὰ εἶνε ἐνήμεροι καὶ τῶν σημερινῶν πραγματοποιήσεων καὶ τῶν αὐριανῶν τάσεων.

Ἐν συμπεράσματι, δὲν εἶνε τόσον τὰ ὑλικά μέσα τὰ ὅποια θὰ ἐξασφαλίσουν τὴν ἐπιβίωσιν ἀτόμων καὶ ἔθνων εἰς τὴν εἰρηνικὴν διεθνή πάλην ἀλλὰ κυρίως αἱ ἰδέαι, ὁ δυναμισμός. Ἐξ οὗ καὶ ἡ πρωτεύουσα ἀνάγκη διαδόσεως τῶν ἀρχῶν τῆς ἐπιστημονικῆς ὀργανώσεως καὶ ἐν αὐτῇ τὸ προβάδισμα ὅπερ δίδεται εἰς τὸν ἀνθρώπινον παράγοντα. Ἡ Α.Β.Σ. συνέλαβε τὸ νέον μῆνυμα καὶ ἔθεσε ὡς ἐπίκεντρον τῶν ἐκπαιδευτικῶν προσπαθειῶν τῆς τὴν διάδοσιν τῶν ἀρχῶν τῆς ἐπιστημονικῆς ὀργανώσεως τῆς ἐργασίας διὰ τῆς καταρτίσεως παραγωγικῶν, διοικητικῶν στελεχῶν.

Σκαπανεὶς τῆς νέας προσπάθειάς εἶνε οἱ τεχνικοὶ καὶ τὰ διοικητικὰ στελέχη. Ἡ Α.Β.Σ. προσεπάθησε νὰ κάμῃ τὸ χρέος τῆς προετοιμάζουσα ἱκανὰ συγχρονισμένα καὶ παραγωγικὰ διοικητικὰ στελέχη, ὡς συμπλήρωμα δὲ τῆς διδασκαλίας τῆς ἴδρυσε τὸ Κέντρον Ὀργανώσεως καὶ Διοικήσεως τῶν τε ἰδιωτικῶν ἐπιχειρήσεων καὶ τῶν δημοσίων ὑπηρεσιῶν, διότι οἱ δύο οὗτοι τομεῖς εἶνε ἀλληλένδετοι.

Τὸ Κέντρον ἀπευθύνεται καὶ πρὸς τοὺς σημερινούς ἡγέτας τῶν ἐπιχειρήσεων καὶ πρὸς τοὺς φιλοδοξοῦντας ὅπως ἡγηθοῦν αὐτῶν, ἰδίως τοὺς ἐν τῇ πράξει τοιούτους. Ἡ καλὴ ἡγεσία εἶναι πλεόν κοινωνικὴ ὑποχρέωσις ὑψίστης σημασίας καὶ κοινωνικὸν λειτούργημα. Τὸ πρόγραμμα τῆς διδασκαλίας ὑπερβαίνει, εἰς τινὰ σημεῖα, τὰς ἀνάγκας τοῦ παρόντος, διότι μερικά θέματα δὲν μᾶς ἀπασχολοῦν σήμερον. Ἀσφαλῶς ὁμως θὰ μᾶς ἀπασχολήσουν εἰς τὸ ἐγγὺς μέλλον. Εἶναι ὀρθόν ὅπως ἀπὸ τοῦδε παρασκευαζόμεθα, ἐπιφελοῦμενοι τῆς πείρας τῶν ἄλλων, διὰ νὰ μὴ ἀναγκασθῶμεν νὰ ἐπιλύσωμεν ταῦτα, ὅταν παρουσιασθοῦν, ὑπὸ τὴν πίεσιν τῶν γεγονότων.

Ἡ ἐπικειμένη καθιέρωσις τῆς ἐλευθέρως ζώνης συναλλαγῶν μᾶς κρούει τὸν κώδωνα τοῦ κινδύνου. Θὰ ἐπικρατήσῃ ὅστις θὰ εἶναι καλύτερον κατηρτισμένος. Ἡ ὀκτάμηνος ἐντατικὴ διδασκαλία ἐν τῷ Κέντρῳ δὲν ἀποσκοπεῖ ὅπως παρασκευάσῃ εἰδικούς. Ἐπιζητεῖ ὅπως θέσῃ τὰ προβλήματα, προκαλέσῃ συζητήσεις, πραγματοποιήσῃ ἐρεῦνας, ἀναζητήσῃ τὰς καλυτέρας συγκριτικῶς λύσεις, διεγείρῃ ἀνησυχίας, προκαλέσῃ σκέψεις.

Τὰ διδασκόμενα μαθήματα εἶναι τὰ ἑξῆς :

1. Διοικήσις ἐν γένει

- Ἡ Διοικήσις (θεωρία καὶ πράξις)
- Ἐφηρμοσμένη Ὀργάνωσις
- Ὀργάνωσις Γραφείων
- Ἡ Στατιστικὴ ὡς ὄργανον τῆς Διοικήσεως
- Ἡ Δημοσιὰ Διοικήσις
- Ὀργανωτικὰ προβλήματα ἐν Ἑλλάδι
- Κρατικὸς Σχεδιασμός

2. Ἀνθρώπινος παράγων

- Ἀνθρώπινος σχέσεις (Human relations)
- Σχέσεις μὲ τὸ κοινόν (Public relations)

Έφηρμοσμένη Ψυχολογία εις τήν ἔργασίαν
 Βιομηχανική Κοινωνιολογία
 Ὑγιεινή τῆς Ἔργασίας
 Πρόληψις ἀτυχημάτων
 Προβλήματα Προσωπικοῦ

3. Τεχνική Ὁργάνωσις

Ὁργάνωσις Ἐργοστασίων
 Βιομηχανικαὶ Ἐγκαταστάσεις
 Προτυποποίησις (Standardization)
 Ποιοτικὸς ἔλεγχος παραγωγῆς
 Τεχνικὴ μελέτης χρόνου καὶ κινήσεων (Time and motion study)
 Διακίνησις (ἔνδοεργοστασιακαὶ μεταφοραὶ)

4. Ὁργάνωσις Οἰκονομικὴ καὶ Λογιστικὴ

Λογιστικὰ σχέδια
 Οἰκονομικὴ καὶ λογιστικὴ τῶν βιομηχανικῶν ἐκμεταλλεύσεων
 Ἀνάλυσις καὶ διερμηνεύσις τῶν Οἰκονομικῶν Καταστάσεων
 Προβλήματα ἐγκαταστάσεως καὶ ἐκσυγχρονισμοῦ τῆς Βιομηχανίας
 Λογιστικὴ καὶ Φορολογικὴ Νομοθεσία

5. Ὁργάνωσις Ἐμπορικὴ

Πωλησιολογία (Marketing)
 Ἐρευνα τῶν συνθηκῶν τῆς ἀγορᾶς (Marketing research)
 Διαφήμισις
 Πολιτικὴ τῶν πωλήσεων (Marketing policies)

6. Διάφορα Θέματα

Προβλήματα Ἑλληνικῆς Οἰκονομίας
 Διοικητικὸν καὶ Οἰκονομικὸν Δίκαιον
 Τὸ τεχνολογικὸν στοιχεῖον εἰς τήν σύγχρονον οἰκονομίαν
 Ὁργάνωσις τῆς Οἰκονομίας
 Ἐπιστημονικὴ προπαρασκευὴ τῶν ἀποφάσεων (Operational research)

ΤΟ ΚΕΝΤΡΟΝ ΝΑΥΤΙΛΙΑΚΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ (Κ.Ν.Ε.)

Τὸ τεράστιον Ἑλληνικὸν ναυτιλιακὸν οἰκοδόμημα, τὸ εἰς διάστημα ὀλίγων μόνον ἐτῶν δημιουργηθέν, διὰ νὰ στερεωθῆ καὶ ἀναπτυχθῆ περαιτέρω, χρειάζεται ὀργάνωσιν διοικητικὴν καὶ διαχειριστικὴν καὶ ἔχει πρὸς τοῦτο ἀνάγκην πολλῶν, μὲ ἐξειδικευμένην μόρφωσιν καὶ πείραν, διοικητικῶν στελεχῶν, ἐπειδὴ δὲ ταῦτα ἐλλείπουσιν εἰς τήν χώραν μας, ὄλονεν καὶ περισσότεροι ξένοι προσλαμβάνονται εἰς τὰς Ἑλληνικὰς ναυτιλιακὰς ἐπιχειρήσεις τοῦ ἐξωτερικοῦ.

Ἐν ὅψει τῆς μεγίστης οἰκονομικῆς ἀλλὰ καὶ πολιτικῆς σημασίας τὴν ὁποίαν ἔχει διὰ τὴν Ἑλλάδα ἡ Ἐμπορικὴ Ναυτιλία, ἡ δημιουργία τῶν ἐπιστημονικῶς καὶ τεχνικῶς καταλλήλων στελεχῶν, τῶν ὁποίων αὐτὴ ἔχει ἀνάγκην, προβάλλεται ὡς θέμα ἔθνικῆς σημασίας, διότι ἄλλως ὁ Ἑλληνικὸς χαρακτήρ τῶν ναυτιλιακῶν ἐπιχειρήσεων τοῦ ἐξωτερικοῦ θὰ κινδυνεύσῃ σὺν τῷ χρόνῳ νὰ ἀπολεσθῆ, συνεπεία τῆς ὄλονεν ἐπεκτεινομένης ἀναγκαστικῶς χρησιμοποίησεως παρ' αὐτῶν ἄλλοδαποῦ διοικητικοῦ προσωπικοῦ, ἐπὶ μεγίστῃ ζημίᾳ τῆς Ἑλληνικῆς ναυτιλιακῆς ὑποθέσεως.

Ἡ Σχολή, αἰσθανομένη ἐπιτακτικὴν τὴν ἀνάγκην ταύτην, ἀπεφάσισε νὰ καλύψῃ τὸ ὑφιστάμενον κενὸν καὶ νὰ ἀναλάβῃ αὐτὴ τὴν ἐκπαίδευσιν τῶν διοικητικῶν στελεχῶν τῶν ὁποίων ἡ Ναυτιλία ἔχει ἀνάγκην, διὰ τοῦ «Κέντρου Ναυτιλιακῶν Σπουδῶν», ὅπερ ἱδρυσε.

Τὰ διδασκόμενα μαθήματα εἶνε τὰ ἑξῆς :

1. Ἑλληνικὴ Οἰκονομία
2. Ναυτιλιακὴ Οἰκονομία καὶ Πολιτικὴ
3. Ὁργάνωσις Ἐπιχειρήσεων καὶ Ἰδίᾳ Ναυτιλιακῶν Γραφείων
4. Τεχνικὴ τῶν Ναυλώσεων
5. Ναυτικαὶ Ἀσφάλειαι
6. Τραπεζικὴ Οἰκονομικὴ
7. Ναυτικὸν Δίκαιον
8. Διεθνὲς Δημόσιον Ναυτικὸν Δίκαιον
9. Δίκαιον Ναυτικῆς Ἐργασίας
10. Τεχνικὴ τοῦ πλοίου
11. Λογιστικὴ Ναυτιλιακῶν Ἐπιχειρήσεων
12. Σιδηροδρομικαὶ καὶ Ἀεροπορικαὶ Μεταφοραὶ
13. Ἀγγλικά

ΤΟ ΓΡΑΦΕΙΟΝ ἘΡΕΥΝΩΝ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

(ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΩΝ ΚΑΙ ἘΜΠΟΡΙΚΩΝ)

Τὸ Γραφεῖον Ἐρευνῶν τῆς Σχολῆς (Γ.Ε.Β.Ε.) σκοπὸν ἔχει:

α) Τὴν ἐν τῇ πράξει ἐξάσκησιν τῶν σπουδαστῶν ὑπὸ ὄρους ὅσον τὸ δυνατόν περισσότερον πλησιάζοντας τὴν πραγματικότητα εἰς τὴν ἐπίλυσιν τῶν ποικίλων ὀργανωτικῶν προβλημάτων (οἰκονομικῶν, τεχνικῶν, λογιστικῶν, ἐμπορικῶν, ἀνθρωπίνου παράγοντος κλπ.) τῶν ἐπιχειρήσεων.

β) Τὴν συλλογὴν καὶ ἐπεξεργασίαν ζωντανοῦ ὕλικου, καταλλήλου διὰ διδασκαλίαν τοῦ μαθήματος τῆς ὀργανώσεως καὶ τῶν συγγενῶν μαθημάτων κατὰ τὰς νεωτέρας παιδαγωγικὰς ἀντιλήψεις (Ἰδίᾳ κατὰ τὴν περιπτωσιακὴν μέθοδον).

γ) Τὴν μελέτην καὶ ἔρευναν, εἴτε πρωτοβουλία τοῦ Γραφείου εἴτε τῇ αἰτήσῃ ἐπιχειρήσεων ἢ ὀργανισμῶν, εἰδικῶν ἢ γενικῶν προβλημάτων σχετικῶν μὲ αὐτοὺς.

δ) Εἰδικώτερον, τὴν παροχὴν ἐπιστημονικῆς βοήθειας εἰς τοὺς σπουδαστὰς καὶ τοὺς πτυχιούχους τῆς Σχολῆς, διὰ τὴν ἐπίλυσιν ἢ ὑπόδειξιν μέσων πρὸς λύσιν τῶν ἀπασχολούντων αὐτοὺς προβλημάτων καὶ Ἰδίᾳ ὀργανώσεως καὶ λογιστικῆς.

Αἱ κατευθύνσεις τοῦ Γραφείου Ἐρευνῶν εἶνε :

α) Νὰ συνεχίσῃ καὶ νὰ συμπληρώσῃ τὴν θεωρητικὴν διδασκαλίαν, διὰ καὶ ἐπιδιώκει κατὰ πρόγραμμα τὴν σύνδεσιν τῶν πρακτικῶν λύσεων πρὸς τὰς ἐπιστημονικὰς ἀρχὰς καὶ τοὺς κανόνας.

β) Νὰ ἀποβῇ ἐπιστημονικὸν ἐργαστήριον, λειτουργοῦν συμφωνῶς πρὸς τὴν αὐστηρὰν ἐπιστημονικὴν μέθοδον, καὶ

γ) Νὰ καταστῇ κέντρον ἀνταλλαγῆς πείρας μεταξὺ τῆς Σχολῆς καὶ τῶν βιομηχανικῶν καὶ ἐμπορικῶν ὀργανισμῶν.

Τὸ Γραφεῖον Ἐρευνῶν διοικεῖται παρ' εἰδικοῦ Συμβουλίου ἐκ τῶν ἀρμοδίων Καθηγητῶν τῆς Σχολῆς καὶ ἄλλων ἐκλεκτῶν συνεργατῶν αὐτῆς ἐκ τοῦ ἐπιστημονικοῦ καὶ οἰκονομικοῦ κόσμου.

ΣΕΜΙΝΑΡΙΟΝ ΛΟΓΙΣΤΙΚΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΣ

Τὸ Κέντρον ἔχει ὀργανώσει εἰδικὸν «Σεμινάριον Λογιστικῆς Ὀργανώσεως», διὰ τοὺς τελειοφοίτους καὶ πτυχιούχους τῆς Σχολῆς κατ' ἐπιλογὴν τοῦ Γ.Β. καὶ Ε.Ε. πρὸς μελέτην καὶ ἀσκήσιν ἐπὶ θεμάτων λογιστικῆς ὀργανώσεως τῶν ἐπιχειρήσεων.

Τὰς ἐργασίας τοῦ Σεμιναρίου Λογιστικῆς Ὀργανώσεως δύνανται νὰ παρακολουθήσουν καὶ ἄλλοι, κατόπιν ἐγκρίσεως τοῦ Διευθυντοῦ Σπουδῶν.

Παραλλήλως, τὸ «Σεμινάριον Λογιστικῆς Ὀργανώσεως» θὰ ὀργανώσῃ σειράν λογιστικῶν διαλέξεων μὲ θέματα:

Ἡ ἱστορία καὶ ἡ Λογιστικὴ — Ἡ ἐξέλιξις τῆς Λογιστικῆς — Ἡ Λογιστικὴ καὶ τὸ Δίκαιον — Ἡ Λογιστικὴ καὶ αἱ Οἰκονομικαὶ Ἐπιστήμαι: — Λογιστικὴ καὶ Στατιστικὴ — Λογιστικὴ καὶ φορολογία — Λογιστικὴ καὶ κόστος παραγωγῆς — Λογιστικὴ καὶ κόστος διαθέσεως — Λογιστικὴ καὶ οἰκονομικὸς προγραμματισμὸς — Λογιστικὴ καὶ ὀργάνωσις — Λογιστικὴ καὶ πρότυπον κόστος — Λογιστικὰ πλάνα καὶ ὀρολογία — Δημοσίαι καὶ ἰδιωτικαὶ Λογιστικαὶ — Λογιστικὴ καὶ Γεωγραφία — Λογιστικὴ καὶ Οἰκιακὴ Οἰκονομία — Ἡ κοινωνικὴ ἀποστολὴ τοῦ Λογιστοῦ — Λογιστικὴ καὶ Μηχανογραφία — Λογιστικοὶ ἔλεγχοι — Λογιστικὴ καὶ πιστοδοτήσεις.

ΑΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

Ἐτερος τομεὺς δραστηριότητος τῆς Σχολῆς εἶναι ὁ ἐκδοτικὸς. Ἡ ἐκδοτικὴ δραστηριότης στρέφεται πρὸς δύο κατευθύνσεις. Πρὸς τὸ χρήσιμον ἐπαγγελματικὸν βιβλίον ἐξουχιστικῆς διερευνήσεως ἐπὶ μέρους θεμάτων, ἐντὸς τοῦ πλαισίου τῆς ἐν τῇ Σχολῇ διδασκαλίας εὐρισκομένων, καὶ πρὸς τὰς ἐπιστημονικὰς καὶ τεχνικὰς μελέτας παραγωγικῶν προβλημάτων, ἐνδιαφερόντων ἰδιαιτέρως τὴν Ἑλληνικὴν οἰκονομίαν.

Βιβλία καὶ μελέται. Τὰ μέχρι τοῦδε ἐκδοθέντα παρὰ τῆς Σχολῆς βιβλία καὶ βιβλιάρια ἐπὶ διαφόρων ἐπιστημονικῶν θεμάτων ὑπερβαίνουν τὰ 50. Ἡ ἐκδοσις τῶν γίνεται ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν τοῦ Γραφείου Ἐρευνῶν ἢ τῶν εἰδικῶν Κέντρων Ἐκπαιδεύσεως, τῶν ὁποίων τὸ πλοῦσιον ἐπιστημονικὸν ἐπιτελεῖον συνιστᾷ καὶ τὴν Ἐπιτροπὴν ἐκλογῆς καὶ ὑποδείξεως τῶν ἐκδοτέων ἔργων.

Πρόγραμμα, Ὁδηγοί, κλπ. Εἰς τὴν σειράν αὐτὴν ὑπάρχοντα ὑπηρεσιακαὶ ἐκδόσεις ὅπως: Ὁδηγοὶ σπουδῶν, Προγράμματα ἐργασιῶν, Ἐκθέσεις πεπραγμένων κλπ. Αἱ ἐκδόσεις αὗται παρέχονται εἰς τοὺς σπουδαστὰς ἔναντι τῆς παρ' αὐτῶν εἰσπραττομένης ἀξίας ἐντύπων κλπ. ἀνευ ἄλλης τινὸς ἐπιβαρύνσεως.

Τὰ περιοδικά. Τὸ περιοδικὸν «ΣΠΟΥΔΑΙ» ἤρξατο ἐκδιδόμενον ἀπὸ τοῦ Ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους 1950-1951 καὶ εἶναι ἐπίσημον μηνιαῖον ὄργανον τῆς Σχολῆς. Ἐκαστον τεῦχος ἀποτελεῖται ἐξ 64 μέχρις 96 σελίδων. Περιλαμβάνει μελέτας πρωτοτύπου, μεταφράσεις, οἰκονομικὴν καὶ κοινωνικὴν ἀνασκόπησιν,

βιβλιοκρισίας, ἑλληνικὴν καὶ ξένην, ἀναλυτικὴν καὶ συνοπτικὴν βιβλιογραφίαν. Ἦδη οἱ ἐκδοθέντες ἑννέα τόμοι καλύπτουν 7200 σελίδας περίπου.

Τὸ ἕτερον περιοδικόν, ὑπὸ τὸν τίτλον «Τὰ Νέα τῆς Α.Β.Σ.», ἀποτελεῖ μέσον πληροφοριῶν καὶ ὄργανον διαφωτισμοῦ. «Τὰ Νέα» εἰσέρχονται ἀπὸ τοῦ 1959-60 εἰς τὸ ΣΤ' ἔτος, καλύπτουν δὲ τὰ ἐκδοθέντα τεύχη ὑπὲρ τὰς 2 000 σελίδας.

Εἰς τὴν ὑπὸ τῶν σπουδαστῶν καταβαλλομένην ἀξίαν ἐντύπων περιλαμβάνονται καὶ αἱ συνδρομαὶ διὰ τὰ ἄνω περιοδικά.

Ἡ Σχολὴ φρονεῖ ὅτι μὲ τὰ δημοσιεύματά της συμβάλλει ἐνεργῶς εἰς τὴν πνευματικὴν κίνησιν τοῦ τόπου καὶ ἀκτινοβολεῖ οὕτω καὶ πέραν τῶν σπουδαστικῶν πλαισίων.

ΖΗΤΗΣΑΤΕ ΦΥΛΛΑΔΙΟΝ

περιέχον ὅλας τὰς ἐπιστημονικὰς καὶ
διαφωτιστικὰς ἐκδόσεις τῆς Σχολῆς,
καθὼς καὶ τὰ συγγράμματα καὶ τὰς
παραδόσεις τῶν Καθηγητῶν της.

Η ΦΙΛΟΔΟΞΙΑ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

Ἡ Σχολή με αὐτοπεποιθήσιν βαδίζει εἰς νέους δρόμους, τὸ διακηρύσσει με ὑπερηφάνειαν. Ἐχει ἐπίγνωσησιν τοῦ σκοποῦ της. Κατανοεῖ ὅτι εἶναι ἰδιότυπον, πρωτοπόρον καὶ ἐλεύθερον πνευματικὸν κέντρον.

Ἡ Σχολή ἔχει μίαν φιλοδοξίαν καὶ ἐργάζεται καὶ μοχθεῖ διὰ νὰ πραγματοποιήσῃ τὸ μορφωτικὸν ἰδανικὸν της. Φιλοδοξεῖ νὰ δημιουργήσῃ ἱκανοὺς ἐπαγγελματίαι, διὰ νὰ γίνουσι μέλη τοῦ παραγωγικοῦ μηχανισμοῦ τοῦ τόπου, διὰ νὰ εἶνε εἰς θέσιν νὰ ζήσουσι με ἀξιοπρέπειαν (τὴν ὁποίαν μόνον τὰ πραγματικὰ ἐφόδια ἐξασφαλίζουν εἰς τὴν ζωὴν) καὶ νὰ συντελέσουσι εἰς τὴν εὐμερίαν τῆς πατρίδος μας.

Φιλοδοξεῖ νὰ δημιουργήσῃ καλοὺς Ἕλληνας, διὰ νὰ ἀγαπήσουσι τὴν Ἑλλάδα καὶ νὰ ἐργασθοῦν διὰ τὴν εὐτυχίαν της, διὰ τὴν εὐτυχίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ, βέβαιοι ὅτι μόνον ἡ εὐτυχία τοῦ συνόλου ἐξασφαλίζει τὴν εὐτυχίαν τῶν ἀτόμων, πεπεισμένοι ὅτι συμφέρον καὶ ὑποχρέωσις τοῦ ἀτόμου εἶνε νὰ μοχθῇ ὑπὲρ τοῦ συνόλου.

Φιλοδοξεῖ νὰ δημιουργήσῃ χρησίμους, ἐλευθέρους καὶ ἀξιοπρεπεῖς πολίτας με πίστιν εἰς τὰ ἀνθρωπιστικὰ ἰδανικά, ἀνταξίους τοῦ νέου κόσμου ποὺ παρεσκεύασαν ἡ θυσία, τὸ μαρτύριον καὶ ὁ ἥρωισμὸς ἑκατομμυρίων ἀνθρώπων, εἰς τὴν μάχην ποὺ ἔδωσαν τὰ Ἑθνη κατὰ τοῦ ὀλοκληρωτισμοῦ καὶ ὑπὲρ τῆς Δημοκρατίας, κατὰ τῆς βίας καὶ ὑπὲρ τῆς Ἐλευθερίας, κατὰ τῆς ὕλης καὶ ὑπὲρ τοῦ Πνεύματος, κατὰ τοῦ τυράννου καὶ ὑπὲρ τῆς Ἀνθρώπου, κατὰ τῆς ὀπισθοδρομήσεως καὶ ὑπὲρ τῆς Προόδου.

Ἡ Σχολή ὑπερηφανεύεται βεβαίως ὅτι ἀνήκει εἰς τὴν ἀνωτάτην βαθμίδα τῆς Ἐπαγγελματικῆς Ἐκπαιδεύσεως. Δὲν εἶναι ἀπλὸν ἴδρυμα ἀλλὰ Σχολή ἐφαρμογῆς, τὴν ὁποίαν ἀντλεῖ ἀπὸ τὴν ἐπιστήμην καὶ ἀπὸ τὴν πρᾶξιν τῆς οἰκονομικῆς ζωῆς. Οἱ προσερχόμενοι εἰς τὴν Σχολὴν σπουδασταὶ πρέπει νὰ ἔχουσι πλήρη κατανόησιν τῶν σκοπῶν καὶ τῆς ἀποστολῆς τῆς Σχολῆς, ὡς ἐνὸς ἀνεξαρτήτου ἰδρύματος ἀνήκοντος εἰς τὴν ἀνωτάτην βαθμίδα τῆς Ἐπαγγελματικῆς Ἐκπαιδεύσεως. Ἡ Σχολή εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο ἔχει χάραξαι τὸν δρόμον της καὶ δὲν ἐννοεῖ νὰ παρεκκλίνῃ αὐτοῦ οὐδ' ἐπ' ἐλάχιστον.

Ἡ Σχολή εἶναι ἐπαγγελματικῆς κατευθύνσεως. Σκοπὸς της εἶναι νὰ μορφώσῃ καλοὺς καὶ ἱκανοὺς ἐπαγγελματίαι, ἀλλὰ δὲν λησιμονεῖ ὅτι τὸ ἰδανικὸν πάσης παιδείας εἶναι ὁ ἀνθρώπος. Δι' αὐτὸ εἶναι ὑπερήφανος ὅτι αὐτὴ πρώτη ἐδημιούργησε τὸ ἐκπαιδευτικὸν ἰδανικὸν τοῦ πλήρους συγχρόνου ἀνθρώπου, τοῦ ἐξανθρωπισμένου ἐπαγγελματίου καὶ τοῦ ἀνθρώπου ποὺ εἶναι μέλος τοῦ παραγωγικοῦ μηχανισμοῦ.

Τὸ Πρόγραμμα τῶν μαθημάτων δὲν εἶναι αὐθαίρετον κατασκευάσμα. Τὸ πρόγραμμα τῆς διδασκείας ὕλης, ὡς καὶ αἱ κατευθύνσεις καὶ οἱ σκοποὶ καὶ τὰ ὅρια ἑκάστου μαθήματος εἶνε ἀποτέλεσμα συντονιστικῆς ἐργασίας τῶν πέντε Ἐπιτροπῶν Προγράμματος. Δὲν εἶναι βεβαίως τι τὸ ὀριστικόν, διότι ἡ Σχολή εἶναι κατὰ τῆς ἀποστεώσεως, διότι γνωρίζει ὅτι ἡ ζωὴ ἐξελίσσεται, αἱ ἀνάγκαι πληθύνονται, αἱ συνθήκαι μεταβάλλονται.

Ἡ Σχολή συνεχῶς μελετᾷ καὶ βελτιώνει τὸ Πρόγραμμά της, ἐρευνῶσα διαρκῶς ποταὶ εἶνε αἱ νέαι κοινωνικαὶ ἀνάγκαι, διὰ νὰ προσαρμόξῃ πρὸς αὐτάς τὴν ἐκπαιδευτικὴν διαδικασίαν. Ὁ συγχρονισμὸς οὗτος τοῦ Προγράμματος περιποιεῖ ὄντως τιμὴν εἰς τὴν Σχολήν.

Ἡ διδασκαλία τῶν μαθημάτων ἔχει ἐπαγγελματικὸν κυρίως χαρακτήρα, «τὸ χρήσιμον διδασκτέον», διὰ νὰ μεταχειρισθῶμεν τὴν λακωνικὴν ἔκφρασιν μεγάλου παιδαγωγοῦ. Ἡ κατευθύνσις εἶναι ἐπαγγελματικὴ ἀλλ' ἡ διδασκαλία εἶναι ἐπιστημονικὴ.

Ἡ Σχολή ἰδιαίτερος ἔχει στρέψει τὴν προσοχήν της πρὸς τὰ προβλήματα τοῦ ἀνθρώπινου παράγοντος, διότι ἀπὸ τοῦ πρώτου παγκοσμίου πολέμου «ἀνεκαλύφθη ὁ ἀνθρώπος» ὡς συντελεστής τῆς παραγωγῆς, παραπλευρῶς πρὸς τὰ ὕλικά κεφάλαια. Δὲν ἀποτελεῖ, βεβαίως, πρωτοτυπία τῆς Σχολῆς, δεδομένου ὅτι ἀπὸ ἐτῶν εἰς τὴν Ἀμερικὴν καὶ εἰς τὴν Εὐρώπην αἱ Σχολαὶ —γενικαὶ καὶ εἰδικαί— ἔχουν περιλάβει, ὡς κύρια πλέον μαθήματα, τὰ ἀναφερόμενα εἰς τὸν ἀνθρώπινον παράγοντα προβλήματα. Ἀποτελεῖ, ὁμως δικαίαν ὑπερηφάνειαν τῆς Σχολῆς ὅτι πρώτη αὐτὴ —καὶ δυστυχῶς ἀκόμη μόνη— ἐξήτασε καὶ ἐδίδαξεν ὀλοκληρωμένα τὰ προβλήματα τὰ ὀργανωτικά, τὰ κοινωνικά, τὰ διοικητικά, τὰ ὑγειονομικά, τὰ ψυχοτεχνικά, τὰ σχετιζόμενα μὲ τὸν ἄνθρωπον ὡς συντελεστὴν τῆς μείζονος ἀποδόσεως εἰς τὴν παραγωγὴν. Δὲν δύναται τις σήμερον νὰ εἶναι εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς οἰκονομίας —πολὺ περισσότερον νὰ τὴν διευθύνῃ— ἐὰν δὲν εἶναι ὄχι ἀπλῶς ἐνημερωμένος ἀλλὰ πλήρως κατατοπισμένος εἰς τὰ προβλήματα ταῦτα.

Ἡ Σχολή εἶναι ὑπερήφανος διότι προηγήθη εἰς ἔρευναν καὶ διδασκαλίαν τῶν προβλημάτων τούτων, διότι αὐτὴ πρώτη ἐν Εὐρώπῃ, ἀπὸ τοῦ 1945, ἐδίδαξε τὴν «παραγωγικότητα», ἡ ὁποία κατέστη πλέον διεθνὲς κοινωνικὸν σύνθημα, διότι εἶδε μὲ σύγχρονον ὄμμα τὰς ἀνθρώπινους σχέσεις ἐντὸς τῆς ἐργασίας καὶ διότι εὗρε τὴν εὐκαιρίαν νὰ καθορίσῃ νέον ἐκπαιδευτικὸν ἰδανικόν, τὸν «παραγωγόν—ἄνθρωπον».

Εἰς τὴν Γερμανίαν κατὰ τὴν μεταπολεμικὴν περίοδον διετίστωσαν τὴν ἔλλειψιν «στελεχῶν διοικήσεως» ἱκανῶν νὰ διοικήσουν τὰς ἐπιχειρήσεις καὶ ἰδίᾳ τὰς βιομηχανικάς, ἐντὸς τῶν νέων ἀντιλήψεων περὶ τῶν μονάδων αὐτῶν ὡς ἀνηκουσῶν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς κοινωνίας. Ὡς γνωστὸν ἐδημιούργησαν νέον τύπον ἐπιστήμονος, τὸν «οἰκονομολόγον μηχανικόν» μὲ πραγματικὴν κοινωνιολογικὴν καὶ οἰκονομικὴν μόρφωσιν καὶ μὲ τὴν ἐπιβεβλημένην τεχνικὴν κατάρτισιν. Οἱ Γερμανοὶ εἶνε πολὺ ὑπερήφανοι διὰ τὸν τύπον τῆς Σχολῆς, ὁ ὁποῖος ἐδημιουργήθη εἰς τὴν βιομηχανικὴν πόλιν τῆς Καρλσρούης, ὅπου ἡ μόρφωσις παρέχεται εἰς ἐξ ἑξάμηνα.

Νομίζομεν ὅτι πρέπει νὰ αισθανώμεθα πολλὴν ἔθνικὴν ὑπερηφάνειαν διὰ τὴν Σχολὴν μας, ἡ ὁποία προηγήθη καὶ ἔδωσε τὸν ὀρθὸν τύπον τοῦ σχολείου διὰ τὸν καταρτισμὸν διοικητικῶν στελεχῶν. Δι' αὐτὸ ὑποστηρίζομεν ὅτι ἡ Α.Β.Σ. ἀποτελεῖ ἐν πρωτοπόρον ἐκπαιδευτικὸν ἴδρυμα. Ἡ καθυστερημένη οἰκονομία μας ἐξηγεῖ τὰς ἐναντίον της ἀντιδράσεις, ἀλλὰ καὶ ἀποδεικνύει πόσον ἐπιτακτικὴ εἶναι ἡ ἀνάγκη τῆς δημιουργίας ἱκανῶν καὶ ἀποδοτικῶν στελεχῶν διοικήσεως.

ÉCOLE DES HAUTES ÉTUDES INDUSTRIELLES
(ANOTATI VIOMICHANIKI SCHOLI)

43, RUE KYPROU - TEL. 876.074

INSTITUTIONS INTRA-SCOLAIRES DE L'ÉCOLE

1. *Centre d' Organisation et d' Administration*
2. *Centre d' Études Sociales*
3. *Centre d' Études Maritimes*
4. *Centre d' Études Touristiques*
5. *Centre d' Enseignement Statistique*

ΑΒΕ
Κοα

ÉCOLE DES HAUTES ÉTUDES INDUSTRIELLES

(ANOTATI BIOMICHANIKI SCHOLI)

43, RUE KYPROU - TEL. 876.074

INSTITUTIONS INTRA-SCOLAIRES DE L'ÉCOLE

1. *Centre d' Organisation et d' Administration*
2. *Centre d' Études Sociales*
3. *Centre d' Études Maritimes*
4. *Centre d' Études Touristiques*
5. *Centre d' Enseignement Statistique*

ATHÈNES 1958/1959

N O T I C E

1. L'École des Hautes Études Industrielles d'Athènes est une institution d'utilité publique fondée par l'Association des Industriels Hellènes et l'Association des Sociétés Anonymes de Grèce en 1938.

2. Elle est reconnue par l'État (en vertu des Lois Nos 800/1948 et 3876/1958) comme École de l'enseignement supérieur. Le diplôme de l'École est équivalent à celui de l'Université et de toutes les autres Grandes Écoles.

3. L'École a pour but la formation de cadres administratifs de l'économie nationale et des services publics.

4. L'École (A. V. S.) est administrée par le Conseil d'Administration composé de 17 membres élus, avec mandat de quatre ans, par les Ministères de la Coordination, de l'Industrie, des Finances et du Travail, les Chambres de Commerce et d'Industrie d'Athènes et du Pirée, la Chambre des Techniciens de Grèce, la Chambre des Arts et Métiers d'Athènes et du Pirée, la Confédération Générale du Travail, la Société d'Organisation Scientifique du Travail, l'Association des Industriels Hellènes, l'Association des Sociétés Anonymes de Grèce et l'Association des Diplômés de l'École.

Président, élu par le Conseil d'Administration :

M. STAVROS KOSTOPOULOS

*Député, Président de la Banque de Crédit Commercial
Ancien Gouverneur de la Banque Nationale de Grèce
Ancien Ministre de la Coordination*

5. Les professeurs de l'École sont élus, suivant la procédure académique, parmi les Professeurs de l'Université et des Grandes Écoles ainsi que parmi des spécialistes titulaires

ÉCOLE DES HAUTES ÉTUDES INDUSTRIELLES

(ANOTATI BIOCMIHANIKI ŠKOLI)

41, RUE KYRROU - TEL. 876034

INSTITUTIONS INTRA-SCOLAIRES DE L'ÉCOLE

1. Centre de Documentation et d'Information
2. Centre de Recherches Scientifiques
3. Centre de Recherches Technologiques
4. Centre de Recherches Industrielles
5. Centre de Recherches Scientifiques

ATHÈNES 1958/1959

d'un Doctorat d'études. Le Doyen, élu par le Collège des Professeurs et le Conseil d'Administration, en est :

M. STRATOS PAPA·I·OANNOU

Professeur de la Technique des Affaires

Secrétaire de l'École

EVANGELOS PARASKEVA·I·DIS

La durée des études est de quatre années, réparties en deux cycles. Le premier cycle (d'une durée des trois ans), comprend les matières ci-dessous :

Philosophie et Sociologie Générale	5
Économie politique	6
Économie appliquée	5
Économie des entreprises	3
Finances	5
Legislation et politique douanière	2
Économie Géographique	3
Statistique	3
Technique des Affaires	7
Mathématiques Économiques	4
Comptabilité Générale	8
Économie et Comptabilité Industrielle	5
Droit Public et Privé	6
Droit Commercial et Industriel	5
Politique Sociale et Droit du Travail	3
Organisation et Administration des entreprises	7
Organisation des Usines	3
Psychologie Sociale	2
Hygiène du Travail	2
Technologie Industrielle	6
Chimie et Marchandises	6
Heures par semaine pour les trois années	96
Travaux pratiques	8
Total	104

Note : Une langue étrangère est obligatoire (Anglaise, Allemande, Française, Italienne).

Le second cycle (d'une durée d'un an) s'est assignée pour but la spécialisation des étudiants, obtenue dans un des Centres ci-dessous :

- 1. Centre d'Organisation et d'Administration.*
- 2. Centre d'Études Sociales*
- 3. Centre d'Études Maritimes*
- 4. Centre d'Études Touristiques*
- 5. Centre d'Enseignement Statistique*

Le «Diplôme des Hautes Études Industrielles» est accordé aux étudiants ayant terminé le premier cycle d'études et ayant subi aussi avec succès les épreuves d'examens d'un des Centres ci-dessus. Les candidats au Diplôme sont tenus : a) de produire une attestation faisant état de six mois de pratique, b) d'effectuer un travail de «Recherche» indiqué par le «Bureau de Recherches» de l'École et c) de rédiger une dissertation sur un thème des matières enseignées à l'École.

LES CENTRES D'ENSEIGNEMENT SPECIAL

1. Les «Centres d'Enseignement Spécial», institués par l'École des Hautes Études Industrielles, visent à la spécialisation de cadres destinés aux diverses branches de l'activité économique de l'État, des Organismes d'utilité publique et des entreprises.

2. Les Centres en question constituent des Institutions intra-scolaires et sont dirigés par un Comité Directeur composé de Professeurs compétents et de représentants de l'État ainsi que les classes productrices de Grèce, élus par le Conseil d'Administration de l'École.

3. Le Corps Enseignant de chacun des Centres est constitué :

- a) Par des Professeurs de l'École.
- b) Par des Professeurs d'autres Écoles d'enseignement supérieur.
- c) Par des titulaires de diplômes universitaires et des cadres supérieurs de la vie économique et de l'administration de l'État.

4. Le Directeur d'Études de chacun des Centres est élu, à la tête du Corps enseignant, avec mandat de deux ans, par le Conseil d'Administration de l'École, sur proposition du Collège du Corps enseignant du Centre.

5. Sont admis à prendre inscription aux Centres en tant qu'étudiants réguliers :

- a) Les étudiants ayant satisfait aux épreuves de la 3ème année de l'École des Hautes Études Industrielles et les diplômés de la Faculté de Droit, de l'École des Hautes Études Commerciales, de l'École des Sciences Politiques ou bien d'autres Écoles spéciales, après approbation du Comité Directeur de chaque Centre et sur proposition du Corps Enseignant respectif.
- b) Les titulaires d'un diplôme d'études secondaires ayant en outre acquis une expérience de cinq ans dans

l'Administration de l'État ou dans une Entreprise privée.

6. Les cours commencent au 1er Octobre et finissent au 31 Mai de l'année suivante. Les règlements concernant les jours fériés en vigueur à l'École sont aussi applicables aux Centres.

7. Les cours sont donnés de 17 à 21 heures.

8. Les méthodes d'enseignement en usage sont : L'enseignement traditionnel «*ex cathedra*», l'enseignement suivi de débats, la méthode des cas, les exercices pratiques et les leçons aux lieux du travail (usines, bureaux publics ou privés etc.) en collaboration avec les directeurs d'entreprises et d'organismes indiqués pour chaque cas.

9. Les sessions d'examens sont tenues en juin et en septembre, selon la décision du Comité Directeur de chaque Centre, et suivant le programme arrêté jusqu'au 10 mai. Les épreuves sont écrites et orales.

10. Sont définitivement admis les étudiants ayant obtenu au moins 5/10 en chaque matière ou la note 6 sur le total de toutes les matières.

11. Le «*Certificat d'Études Spéciales*» est décerné aux étudiants ayant rédigé un exposé en rapport avec les matières enseignées au Centre, accepté par le Professeur compétent et revêtu de l'approbation du Bureau de Recherches de l'École.

12. Les étudiants des Centres peuvent suivre gratis les leçons des langues étrangères (français, anglais, allemand, italien), de Sténographie, de Comptabilité et de Correspondance Commerciale, enseignées à l'École des Hautes Études Industrielles.

I.

CENTRE D'ORGANISATION ET D'ADMINISTRATION

52, Boulevard Amalias - Tel. 33.436

President du Comité Directeur

PANOS MAVRIKIS

*anc. Ministre du Commerce - ex. Directeur Général
de la Banque de Grèce*

Directeur d' Études

DEMÈTRE PAPADIMITRIOU

Professeur de l' École - Industriel

Secrétaire du Centre .

Mademoiselle DESPINA SIDERI

COURS ET PROFESSEURS

I. L'ADMINISTRATION EN GÉNÉRAL

1. L'administration (théorie et pratique)

Jean CHRYSSOCHOU : Professeur de l'École, Membre du Conseil d'Administration de la Banque de Crédit Commercial.

2. L'organisation appliquée

Georges ANDREAKOS, Ingénieur.

3. L'organisation et l'équipement du Bureau

Jean KOSTOUROS, Organisateur des Bureaux.

4. La statistique comme organe de l'Administration

Eustache MARGARITIS : Professeur de l'École et Directeur du Service Statistique National de la Grèce.

5. L'Administration Publique

Anastase VARVARESSOS : Directeur Général du Ministère de Coordination.

6. Problèmes d'organisation en Grèce

Basile KARYDIS : Conseiller d'Organisation et de Comptabilité.

7. Planisme d'État

G. SPENTSAS : Secrétaire Général du Comité de Planisation.

II. LE FACTEUR HUMAIN

1. Relations humaines

Jean CHRYSSOCHOU : Professeur de l'École.

2. Psychologie appliquée

Mme Sofia GEDEON : Prof. de l'École, Membre du Conseil Supérieur de l'Éducation Nationale.

3. Sociologie Industrielle

Kostas PAPA·I·OANNOU.

4. Hygiène de Travail

Alexandre ANGELIS : Docteur.

5. Prévention des accidents

André MOMFERATOS : Ingénieur.

6. Questions de Personnel

Demètre PAPAGEORGIOU: Avocat, Organisateur.

III. ORGANISATION TECHNIQUE

1. Organisation des Usines

Frixos LETSAS : Professeur de l'École, Directeur de la Société Anonyme Siemens.

2. Contrôle Qualitatif

Alexandre PAPPAS: Professeur à l'École Polytechnique.

3. Normalisation

Stavros STAVROPOULOS : Professeur de l'École, Ingénieur.

4. L'Élément technologique à l'Économie moderne

Polyvios SARANTOPOULOS : Ingénieur, Organisateur.

IV. ORGANISATION ÉCONOMIQUE ET COMPTABLE

1. Plans Comptables

Spyros VASSILIOU : Directeur de l'Organisation pour le Financement du Développement Économique (OXOA).

2. Économie et comptabilité des exploitations industrielles

Demètre PAPADIMITRIOU : Industriel, Professeur de l'École.

3. Analyse et Interprétation des Bilans

Télémaque SAVANIS : Ancien Directeur de l'Organisation des Assurances Nationales.

4. Recherches Operationnelles

Apostolos LAZARIS : De la Banque de Grèce.

5. L'organisation de l'économie

Claude BANDALOUKAS : Professeur de l'École, Directeur du Service Statistique Nationale.

6. Problèmes d'établissement, modernisation et aggrandissement des Industries

Christophe DIAKOPOULOS de l'Organisation pour le Financement du Développement Économique (OXOA).

7. Législation Fiscale et Comptable

Georges NEZIS : Ancien Directeur du Ministère des Finances.

V. ORGANISATION COMMERCIALE

1. Marketing et Étude du Marché

Marius GEORGIADIS : Professeur de l'École.

2. Publicité

Christos PAPAPOPOULOS : Directeur Général de l'A.D.E.L.

VI. DIVERS

1. Problèmes de l'Économie Hellénique

Athanasse KANELLOPOULOS : Directeur du «*Courier Économique*».

2. Droit Économique

Demètre PSARROS : Membre du Conseil d'État.

3. Business Policies

Jean CHRYSOCHOU : Professeur de l'École.

SPOUDAI
(É T U D E S)

Revue scientifique de l'École des
Hautes Études Industrielles.

Paraît tous les mois depuis l'année
1950/51

Tome IX

Année scolaire 1958 - 1959

II.

CENTRE D'ÉTUDES SOCIALES

12, Rue Agisilaou - Tel. 526.009

President du Comité Directeur

STAVROS KOSTOPOULOS

Député, anc. Ministre de la Coordination

ex. Gouverneur de la Banque Nationale de la Grèce

Directeur d'Études

CHRISTOS AGALLOPOULOS

ex. Directeur Général des Assurances Sociales

Professeur de l'École

Secrétaire du Centre

Mademoiselle APHRODITI CAPETANAKI

COURS ET PROFESSEURS

1. Philosophie

Basile TATAKIS : Professeur de l'Université.

2. Histoire de la Civilisation

Chrissos EVELPIDIS : Professeur à l'École des Hautes Études Agronomiques, anc. Ministre.

3. Économie Politique

- a) Sotiris AGAPITIDIS : Professeur de l'École et à l'Université Technique d'Athènes.
- b) Basile DAMALAS : Anc. Secrétaire Général du Ministère de la Coordination.

4. Sociologie Générale et Industrielle

- a) Athanasse KANELLOPOULOS.
- b) Costas PAPA-I-OANNOU.

5. Problèmes Économiques et Sociaux

- a) Athanasse KANELLOPOULOS : Directeur du «Courrier Économique».
- b) Aristomène PROVELENGIOS : Architecte.
- c) Nicolas POLYZOS : Directeur du Ministère de la Coordination.

6. Prévoyance Sociale

Michel GOUTOS : Anc. Secrétaire Général du Ministère de Prévoyance Sociale.

7. Politique Sociale

Evangelos TSOUKATOS : Sous-Gouverneur des Assurances Sociales.

8. Législation Sociale

Christos AGALLOPOULOS : Ex. Directeur des Assurances Sociales.

9. Assurances Sociales

Athanasse BOURLOS : Directeur des Assurances Sociales.

10. Histoire du Travail et du Syndicalisme

- a) Alexandre BARDAS : Avocat-Directeur de l'Association des Industriels Hellènes.
- b) Demosthène COUSSIS : Professeur agrégé de l'École des Sciences Économiques, Directeur du Ministère du Travail.

- c) Michel GOUTOS : Professeur agrégé à l'École.
 d) Georges LASKARIS: Directeur de l'École des Cadres Syndicalistes.

11. Psychologie Sociale et Psychologie du Travail

Sophie GEDEON : Professeur de l'E.H.E.J., Membre du Conseil Supérieur de l'Éducation, Professeur agrégé de l'Université.

12. Orientation Professionnelle

Nicolas BOCHLOGYROS : Psychologue Spécialiste, Directeur du Centre Scientifique du Ministère du Travail.

13. Hygiène du Travail

Antoine PONTIKAKIS : Professeur agrégé de l'Université.

14. Accidents du Travail

Alexandre MOMFERATOS : Ingénieur.

15. Relations Humaines

Jean CHRYSOCHOU : Professeur de l'École.

16. Organisation et Comptabilité des Unités Sociales

- a) Basile KARYDIS : Organisateur.
 b) Telémaque SAVANIS : Ex. Directeur des Assurances Sociales.

17. Introduction à la Science du Droit

Demètre DIMITRAKAKIS : Avocat-Professeur de l'École.

18. Droit Administratif Économique

Demètre PSAROS : Conseiller d'État.

19. Organisation de l'État Grec

Phédon VEGLERIS : Professeur à l'Université d'Athènes.

20. Mathématiques Économiques et Statistique

Eustache MARGARITIS : Professeur de l'École et Directeur du Service Statistique National de la Grèce.

III.

CENTRE D'ÉTUDES MARITIMES
Le Pirée - 153, Rue Karaïskou - Tel. 471.133

Président du Comité Administratif

ANDRÉ LEMOS

ex. Député - Vice-Président de l'Union des Armateurs Grecs

Directeur d'Études

Capitaine de Fregate (C.O.P.) **EL. GEORGANTOPOULOS**
Professeur de l'École

Secrétaire du Centre .

Mademoiselle POULIA KOLIA

COURS ET PROFESSEURS

1. Économie Hellénique

Sot. AGAPITIDIS : Professeur de l'École et à l'Université Technique.

2. L'Économie Maritime et Politique

El. GEORGANTOPOULOS : Capitaine de Frégate (C.O.P.), Professeur de l'École.

3. Organisation des Entreprises

a) Jean CRYSSOCHOU : Professeur de l'École.

b) P. ATHANASSIADIS : Président de l'Association des Agents Maritimes, Directeur du journal «Naftemporiki».

4. Technique des Affrètements

Sp. JARKOS : Vice-Amiral (ret) (C.O.P.).

5. Assurance Maritime

Christo ACHIS : Capitain de Fregate (ret) (C.O.P.).

6. Opérations Bancaires

André KIRKILITSIS : Professeur de l'École, Directeur des Études Économiques de la Banque de Grèce.

7. Droit Maritime

Ph. POTAMIANOS : Secrétaire Général du Ministère de la Marine Marchande.

8. Droit International Maritime (Public)

El. KRISPIS : Professeur agrégé de l'Université d'Athènes.

9. Droit de Travail Maritime

Chr. AGALLOPOULOS : Professeur de l'École.

10. Éléments de construction et de propulsion des bateaux

N. DOUSINAS : Directeur des Chantiers Helléniques S.A.

11. Comptabilité des entreprises maritimes

Tel. SAVANIS : Assistant de l'École.

12. Transports Aériennes et de Chemin de fer

Chr. CANELLOPOULOS : Directeur des Chemins de fer d'État.
Professeur de l'École.

13. L'Anglais

Georges PAVLIDIS : Assistant de l'École.

NEA tis AVS

(Nouvelles de l'École)

(Organe bi-mensuel d'informations)

Année 1958/1959

Tome 6me

IV.

CENTRE D'ÉTUDES TOURISTIQUES

84, Rue Akadimias - Tel. 34.166

Président du Comité Directeur

COSTAS KITSIKIS

Architecte, Professeur à l'Université Technique National d'Athènes

Directeur d'Études

JEAN KOUTSOJIANNIS

*Avocat, Professeur à l'École des Hautes Études Industrielles
Vice-Président de l'Office Hellénique de Tourisme*

Secrétaire du Centre

Mademoiselle LELA TASSOU

COURS ET PROFESSEURS

1. L'Économie Hellénique

Sotiris AGAPITIDIS : Professeur à l'École et à l'Université Technique.

2. Organisation Administrative de l'État Grec

Anastasse VARVARESSOS : Directeur Général au Ministère de la Coordination.

3. Histoire de la Civilisation Hellénique

- a) Constantin DIMARAS : Homme des lettres. Directeur Général de la Fondation d'État pour l'Attribution des Bourses.
- b) Georges KOURNOUTOS : Directeur au Ministère de l'Éducation Nationale.

4. Économie et Legislation Touristique

Jean KOUTSOJIANNIS : Professeur de l'École.

5. Économie et Legislation Hôtelière

Grégoire MORAKIS : de la Chambre Syndicale des Exploitants Hôtelières.

6. Organisation, Administration et Comptabilité des Entreprises Touristiques

Demetrius KATSONIS : Directeur des Services Comptables de l'Organisme de Crédit Touristique.

7. Topographie des Monuments Archéologiques et Historiques de la Grèce

Jean PAPADIMITRIOU : Directeur Général des Antiquités au Ministère de l'Éducation Nationale.

8. Monuments Médiévaux en Grèce

Michel HATZIDAKIS : Directeur du Musée Byzantin Benaki et Ephore des antiquités byzantines.

9. Les communications en Grèce

Chr. KANELLOPOULOS : Directeur au Chemin de fer de l'État Hellénique et Professeur à l'École des Hautes Études Industrielles.

10. Géographie touristique

Aristomène KALLIAVAS : Professeur à l'École des Sciences Politiques.

11. Les finances publiques de la Grèce

Georges KANAS : Directeur au Ministère des Finances.

12. Legislation douanière et touristique

Jean FRANGOS: Directeur Général des Douanes, Professeur de l'École.

13. Folklore hellénique

Constantin ROMEOS : Collaborateur du Dictionnaire Encyclopédique Historique de l'Académie d'Athènes

14. Problèmes d'urbanisme

Aristomène PROVELENGIOS : Architecte.

15. Publicité touristique

Manos PAVLIDÈS : Journaliste.

16. Sources thermales

André IATRIDÈS : Directeur à l'Office hellénique du Tourisme.

**17. Réglementation sanitaire des lieux
d'intérêt touristique**

Antoine PONTICAKIS : Docteur.

BULLETIN TOURISTIQUE

Organe mensuel

DU CENTRE
D'ÉTUDES TOURISTIQUES

V.

CENTRE D'ENSEIGNEMENT STATISTIQUE
52, Boulevard Amalias - Tel. 33.436

Président du Comité Directeur
STRATOS K. PAPA·I·OANNOU
Doyen de l'École des Hautes Études Industrielles

Directeur d'Études
EUSTACHE MARGARITIS
*Professeur de l'École des Hautes Études Industrielles et Directeur
du Service Statistique National de la Grèce*

Secrétaire du Centre
Mademoiselle FANI VACALOPOULOU

COURS ET PROFESSEURS

1. Mathématiques générales

Demètre KONIDARIS : Chef de Section du Service Statistique National de la Grèce.

2. Méthodologie statistique

Eustache MARGARITIS : Professeur de l'École, Directeur du Service Statistique National de la Grèce.

3. Analyse Statistique

Jerasimos TEODORAKIS : Chef de Section du Service Statistique National de la Grèce.

4. Statistique démographique

Demètre KONIDARIS : Chef de Section du Service Statistique National de la Grèce.

5. Statistique Mathématique

Jerasimos THEODORAKIS : Chef de Section du Service Statistique National de la Grèce.

6. Théorie et Technique des recherches statistiques

Eustache MARGARITIS : Professeur de l'École, Directeur du Service Statistique National de la Grèce.

7. Statistique Économique

Eustache MARGARITIS : Professeur de l'École, Directeur du Service Statistique National de la Grèce.

8. Analyse Démographique

Demètre KONIDARIS : Chef de Section du Service Statistique National de la Grèce.

9. Statistique Agricole

Constantin FERENTINOS : Directeur de la Banque Agricole de la Grèce.

10. Contrôle de la qualité

Alexandre PAPPAS : Professeur à l'Université Technique d'Athènes.

11. Comptes Nationaux

Stelios GERONIMAKIS : Directeur du Ministère de la Coordination.

12. Économetrie

Apostole LAZARIS : Chef de Section d'Études à la Banque de Grèce.

13. Économie Politique

Sotiris AGAPITIDIS : Professeur de l'École et à l'Université Technique d'Athènes.

14. Organisation de l'État Hellénique

Georges PAPAHDJIS : Conseiller d'État, Professeur à l'École des Sciences Politiques.

